WEEKBLAD

4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 539. — 27 JULI 1950. — 24 BLZ.

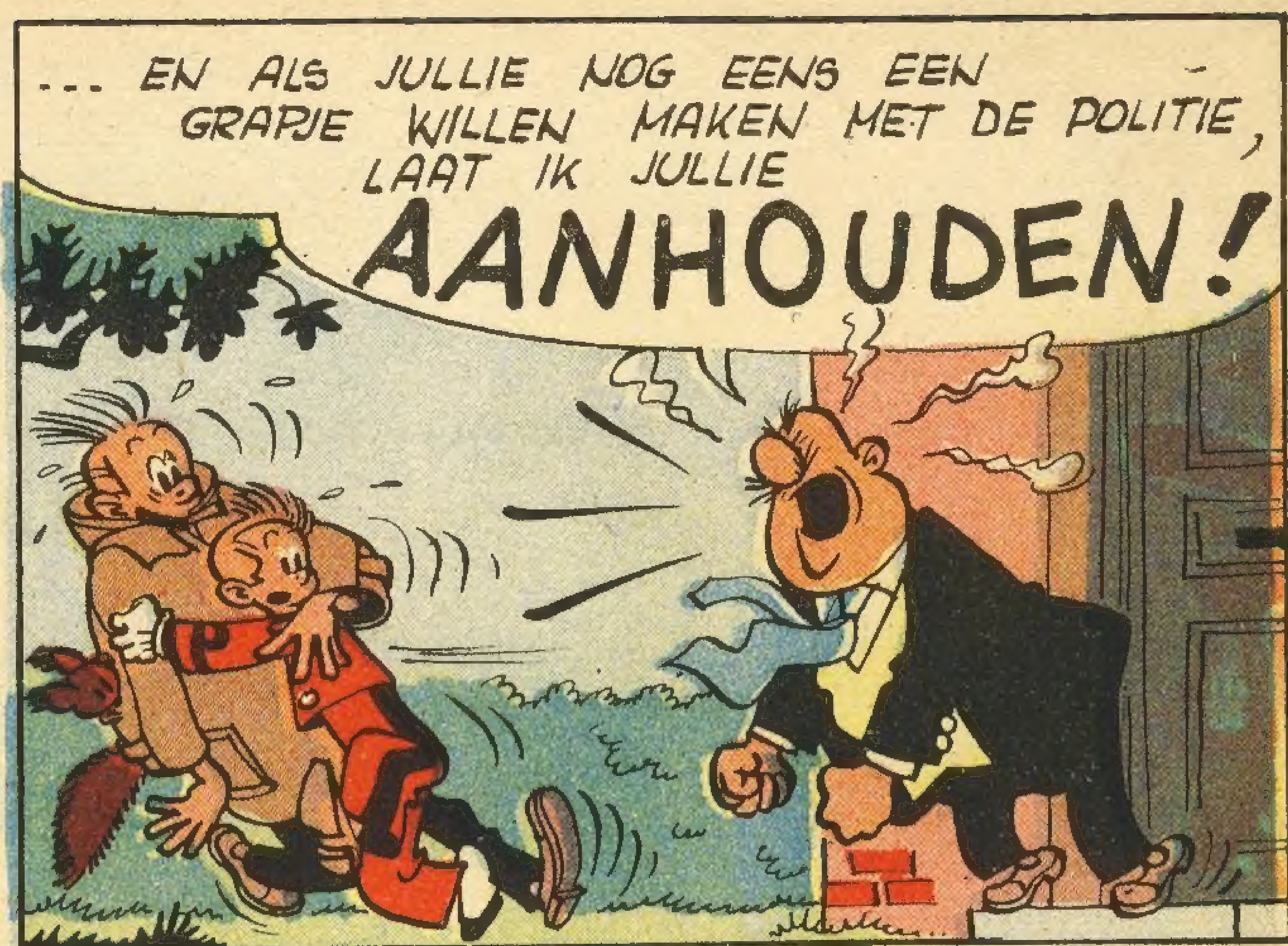

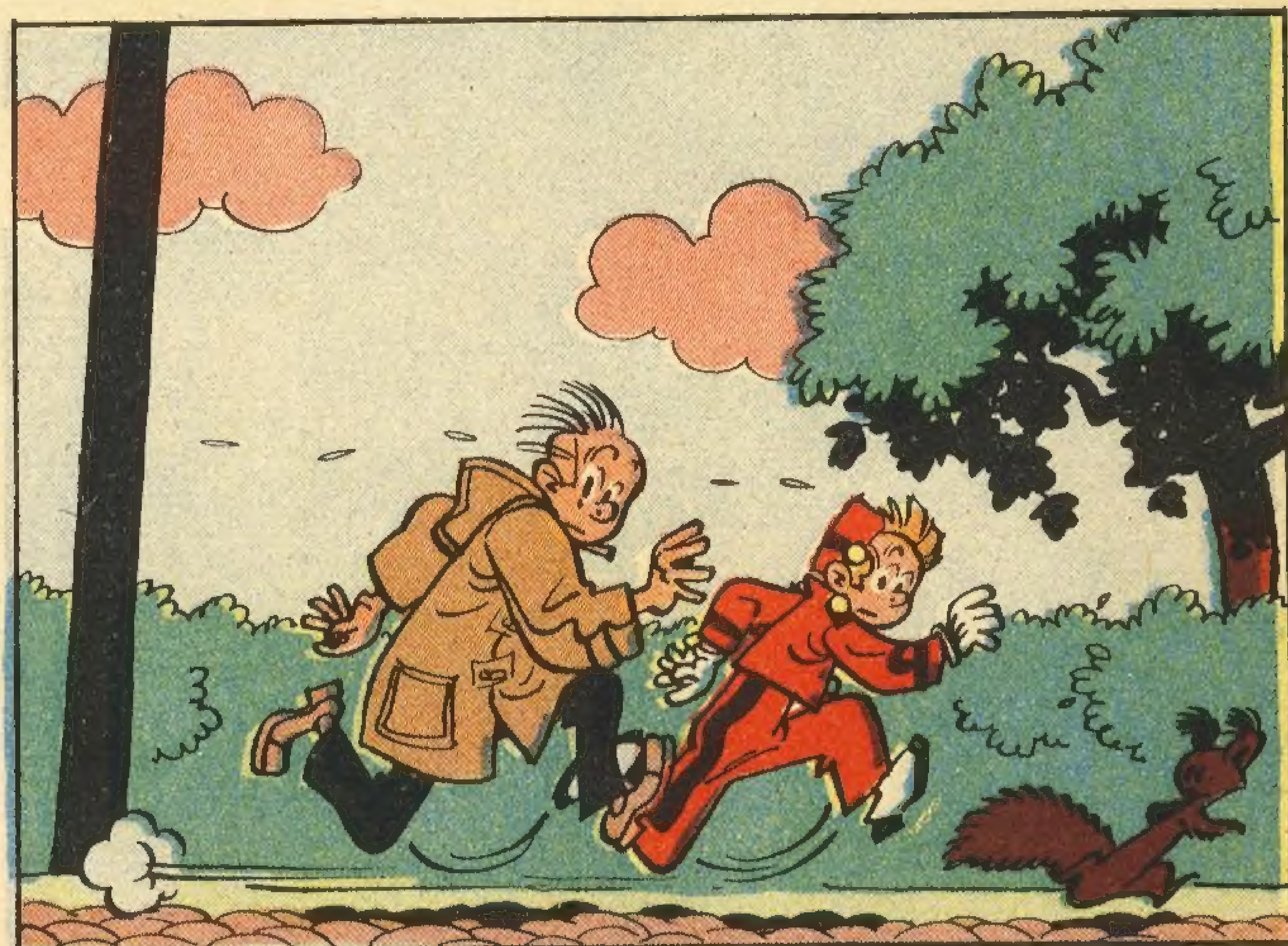

.. EN NU KOMEN JULLIE, VLEGELS, EN NA TWEE DAGEN BEWEER JE DAT JE ALLES ONTDEKT HEBT!?! AAN DE DEUR ZEG IK!..

... EN ALS JULLIE NOG EENS EEN GRAPJE WILLEN MAKEN MET DE POLITIE, LAAT IK JULLIE AANHOUDEN!

... EN LAAT IK JE HIER NOOIT MEER ZIEN OF IK GEEF JE EEN PAK SLAAG!

OEF! HIJ WAS EEN BEETJE HUMEURIG! ALS WE HEM EENS SCHREVEN?
DAT BRENGT ONS GEEN STAP--VERDER... WE MOETEN BEWIJZEN HEBBEN MAAR HOE ?..

KWABBERNOOT!.. IK HEB EEN IDEE!
ECHT WAAR?

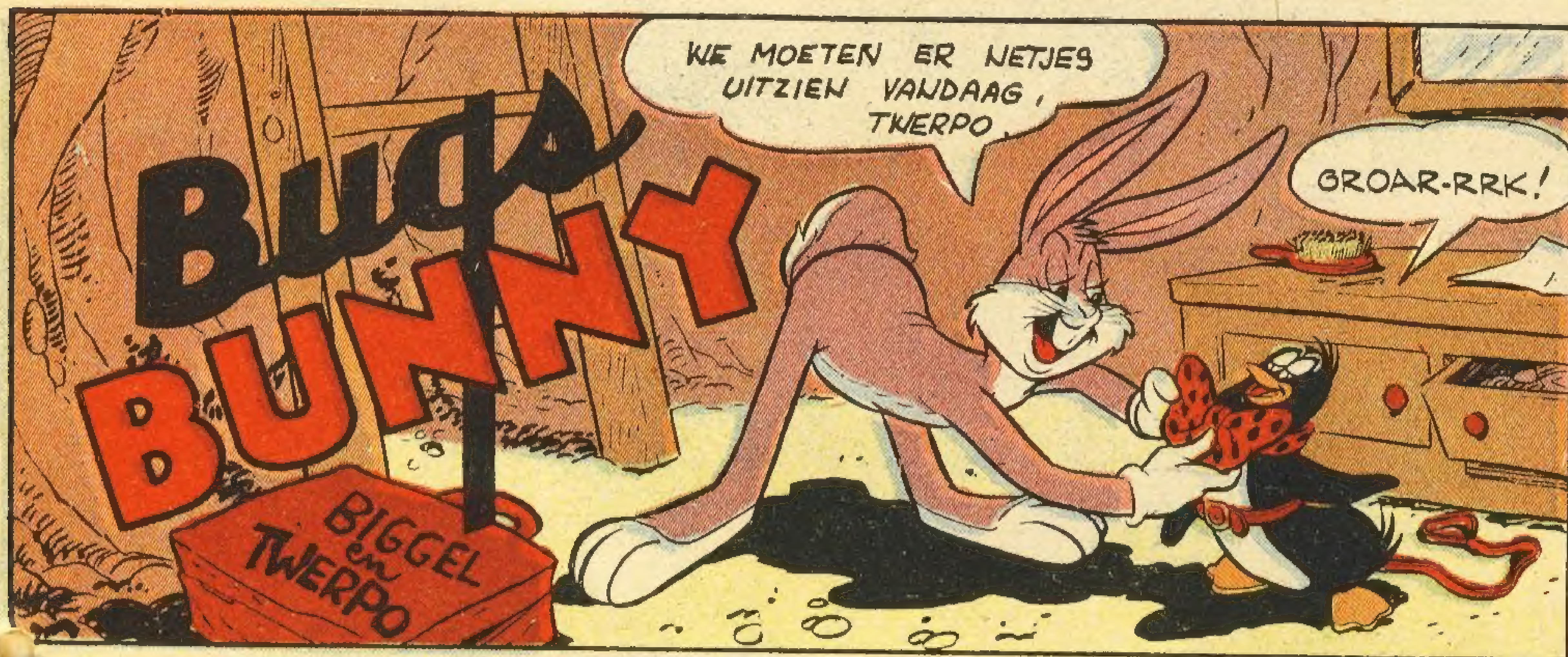

DAT IS HET! IK WEET, HOE WE HET AAN MOETEN LEGGEN. BINNEN TWEE OF DRIE DAGEN ZAL INSPECTEUR KOELBLOED ONS NIET MEER WEGJAGEN!..
VERTEL OP, ROBBEDOES!
?

LATER...
HA! IK GELOOF... JA... JA!.. DAAR IS HET!..
6

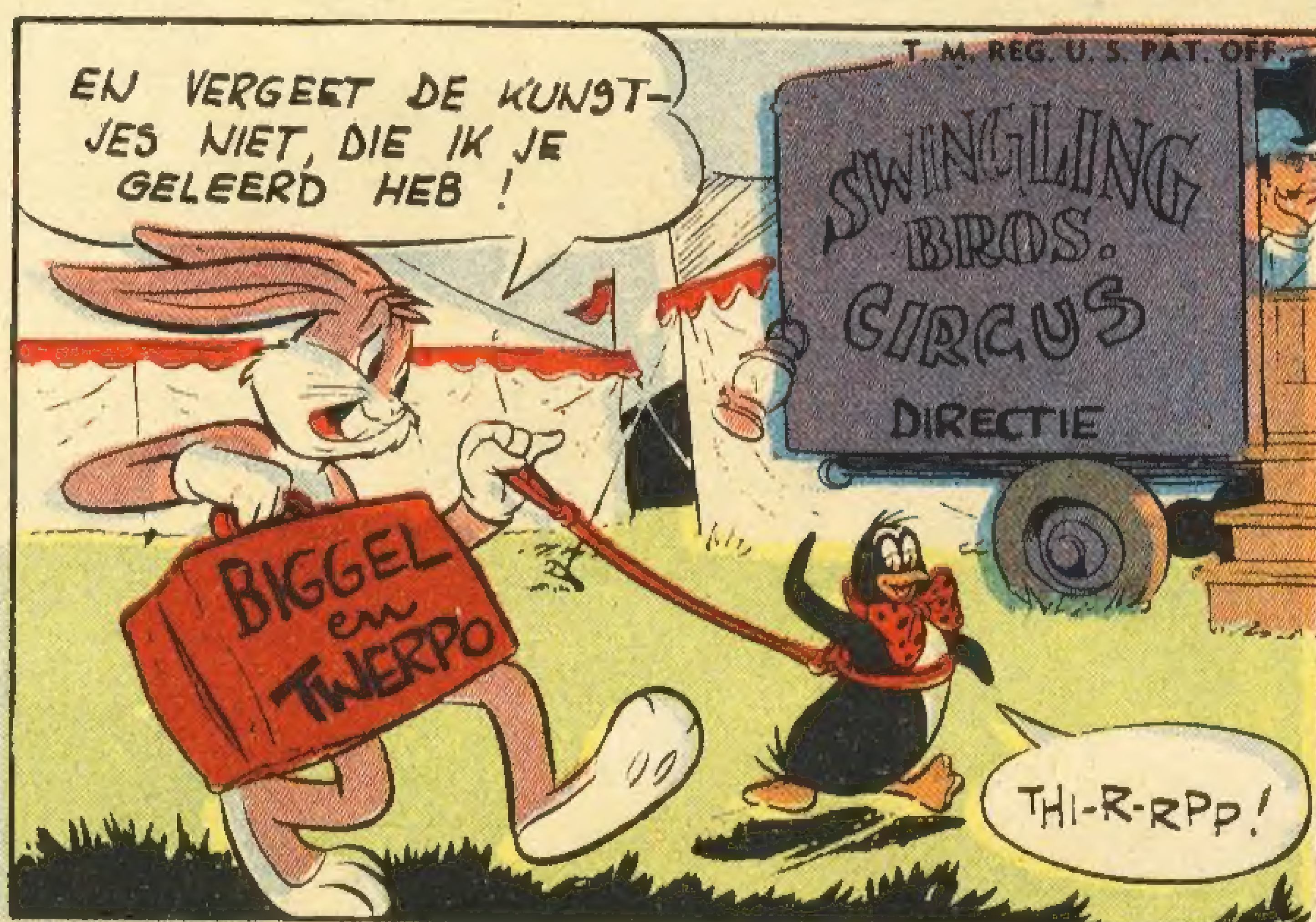
OP SCHOOL HEBBEN JULLIE ALLEMAAL GELEERD DAT DE VOS EEN ROOFDIER IS "BEHOREND TOT DE KLASSE DER ZOOGDIEREN DIE OP HUN BEURT VAN DE FAMILIE DER GEWERVELDE DIEREN ENZ. ENZ." MAAR DAARMEE WETEN JULLIE ER NOG NIET ALLES VAN. WILLEN JULLIE MEER WETEN OVER DAT SLUWE DIER DAT BIJ ONS VOLK ALTIJD ZO POPULAIR GEWEEST IS EN WAARVAN DE SNUGGERE STREKEN IEDEREEN BEKEND GEWORDEN ZIJN DOOR HET VERHAAL VAN "REINAERT DE VOS"? LEES DAN ONS BOEIEND ARTIKEL "JACHT OP DE VOS". ...EN ALS JE ER IN SLAAGT EEN VOS TE PAKKEN TE KRIJGEN, STUUR HEM DAN NAAR MIJ...

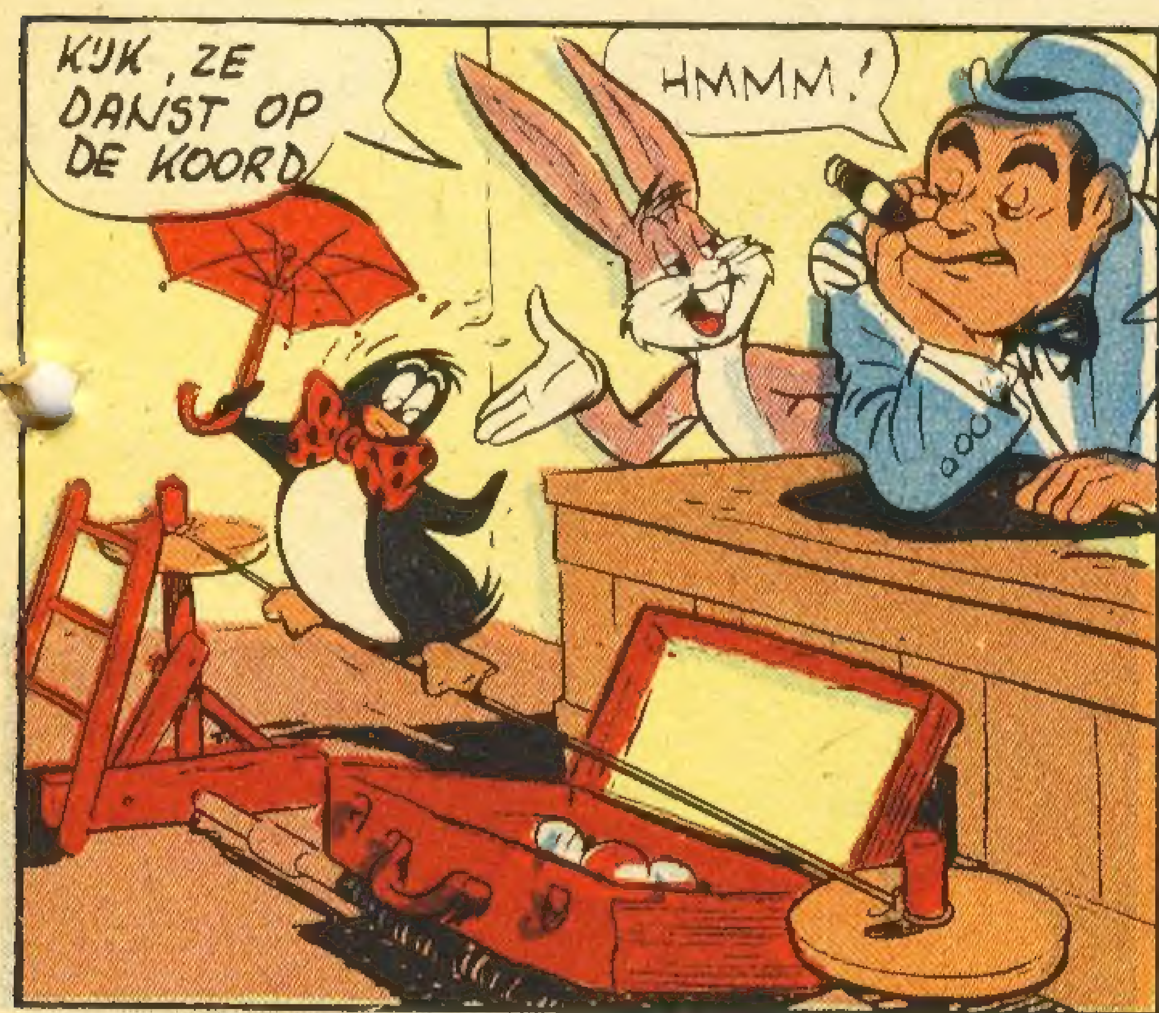

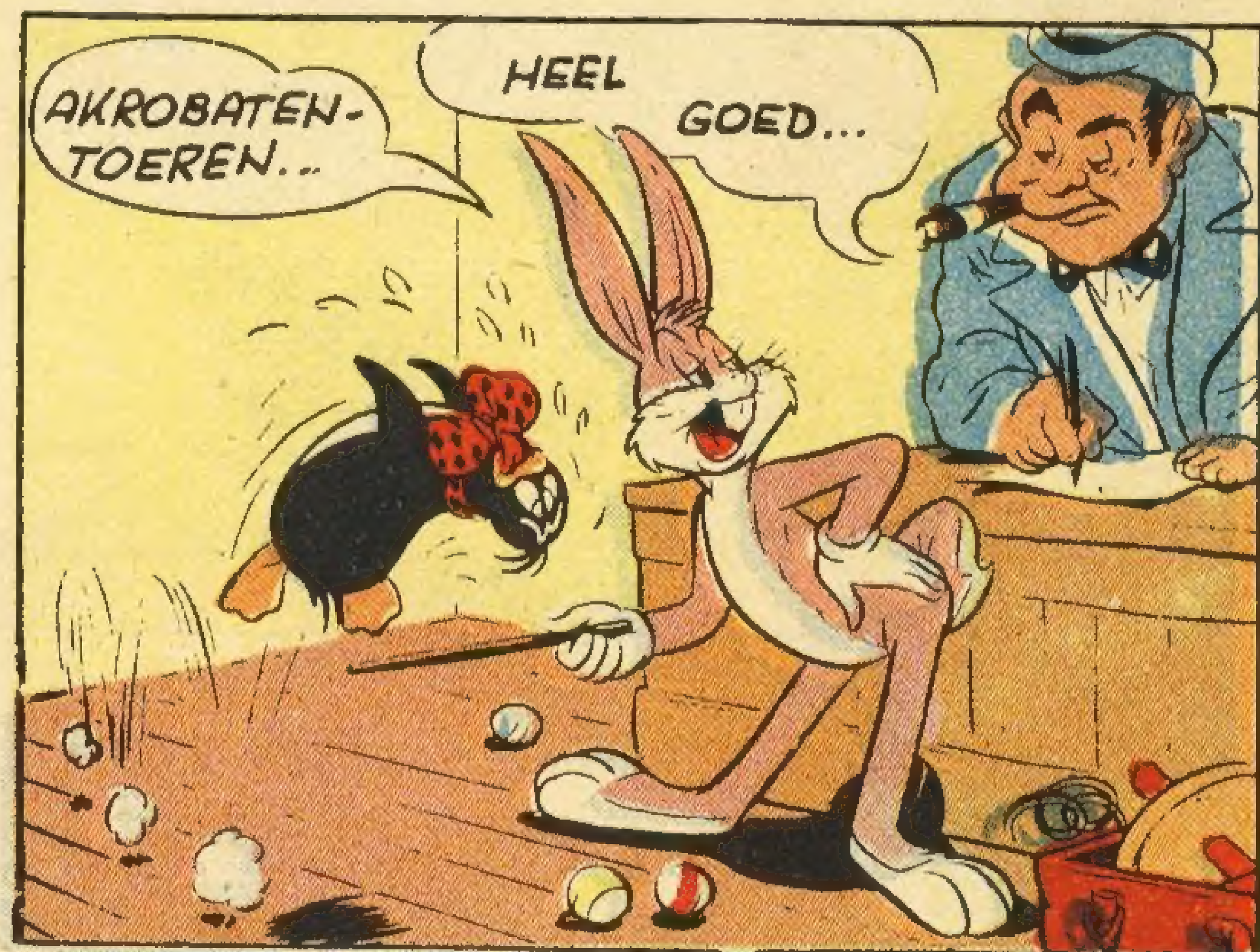

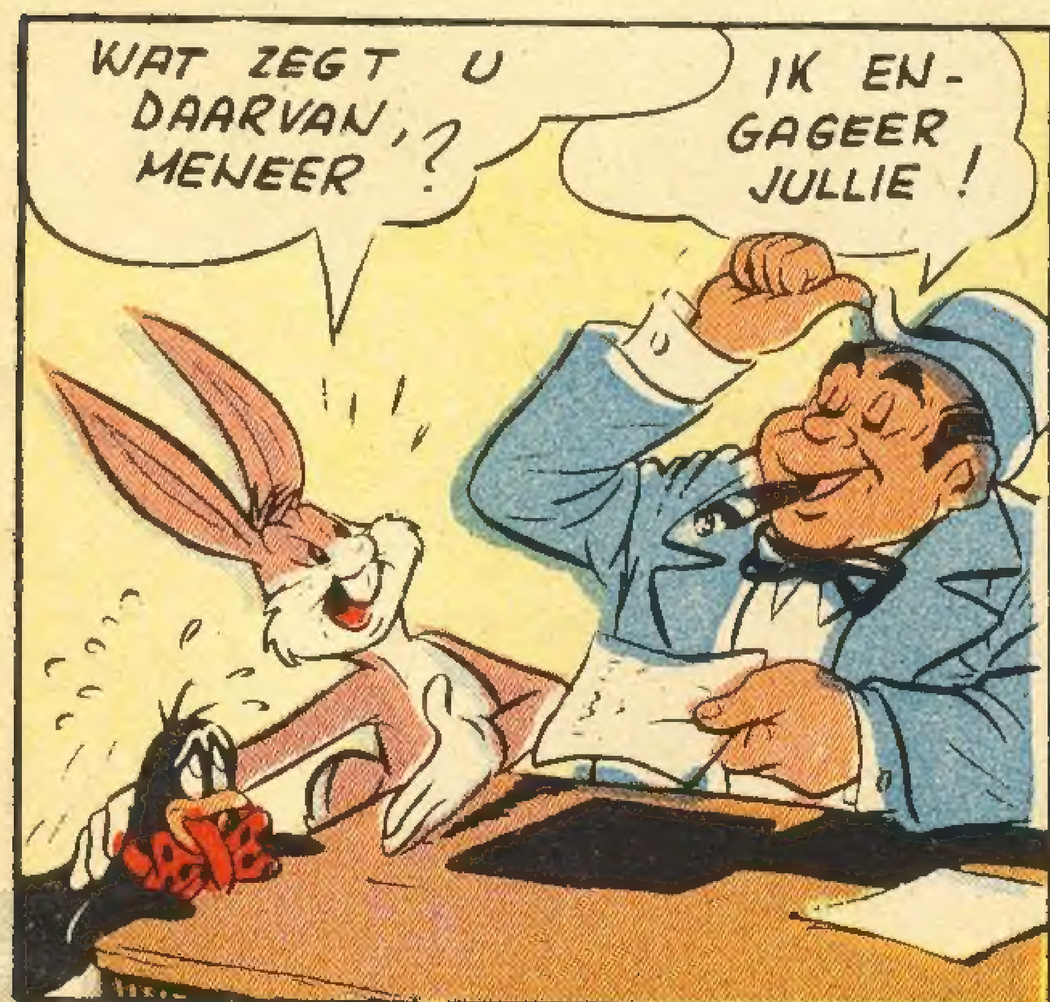

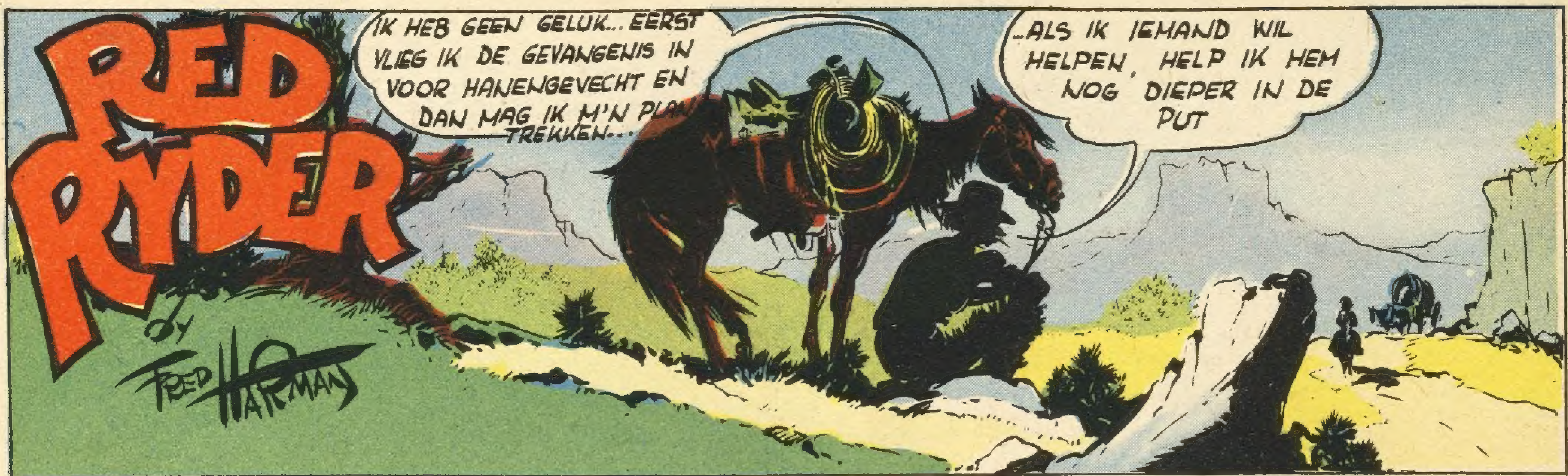

VREEMDE GEBRUIKEN

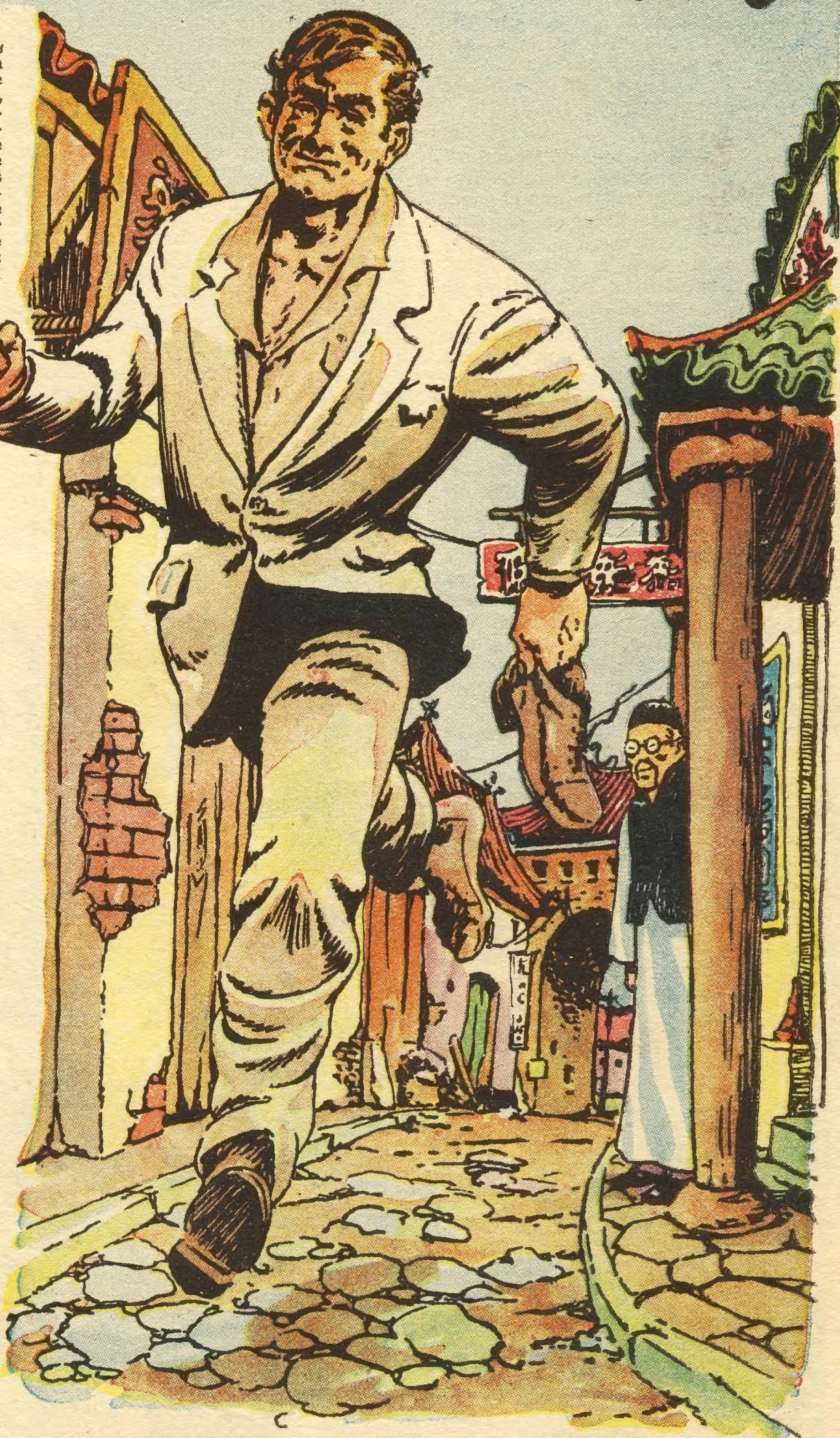
DINEREN MET VERBEELDING

De leren waren tijdens de vorige eeuw zo arm, dat ze soms maandenlang niets anders dan « patatjes » te kauwen kregen. Zelfs zout was een weelde-artikel. Daarom dineerden ze met... verbeelding. Midden op tafel zetten ze een fles met wat zout, of een stukje kaas, of een beetje spek. De disgenoten grepen om beurt de gesloten fles en keerden ze om boven hun bord.

Als kinderen stout geweest waren, moesten ze voor straf die ingebeelde tafelgeneugten ontberen. Gelukkig zijn ook voor de leren de tijden veranderd

DE RODE VLEUGEL en de Maleise Kris

KORTE SAMENVATTING. — De Grote Baas van de Rode Vleugel en zijn jongens, aan boord van drie observatiejachten, zitten de Maleise Kris achterna. In de Baai van Along, die met talloze eilandjes als bezaaid is, vertraagt de jonk van de Maleise Kris plotseling haar vaart. Sampans met gewapende mannen doemen op. Onder de verbaasde ogen van de Grote Baas en zijn jongens wordt de jonk van de Maleise Kris overrompeld. Sangar is de enige overlevende van de bende. In een sampan wordt hij naar het hoofdkwartier van de geheime sekte van de Rose Olifant gebracht ; hij brengt de aanvoerder om het leven en neemt zijn plaats in. De strijd tegen de Rode Vleugel is in 'n nieuwe faze getreden.

HOOFDSTUK XXXVI

HINDERLAGEN IN DE STRATEN VAN HANOI

DE Rode Rivier stuwt zijn golven, gekleurd door de okerkleurige aarde der hoogvlakten, door de stad Hanoï.

Ze komt van heel ver, uit Opper-Tonkin, uit de streken van Langson, uit de jungle bevolkt door tijgers en olifanten. Ze komt ook van de Baviberg, de oude vulkaan, wiens lava door de stroom is meegevoerd en vreemde eilandjes gevormd heeft in de Baai van Along.

De Rode Rivier wordt breder, stroomt door theevelden en grote plantages, waar ze een gedeelte van haar vruchtbaarmakend slijk achterlaat. Ze ontvangt de Witte Rivier en dan de Zwarte Rivier, die haar doen zwellen.

In de gewone periode staat de rivier laag. Maar als de moesson uit het zuidoosten komt, stijgt het peil en niet zelden gebeurt het, dat het baksteenrode water te Hanoï tot elf meter stijgt ! Op dat ogenblik sleept iedere kubieke meter water vier tot vijf kilo slijk mee. Al die aarde wordt afgezet ergens in de Baai van Along. Drie eeuwen geleden was Hanoï nog zeehaven. Op het ogenblik moet de Rode Rivier voortdurend uitgebaggerd worden, om ze bevaarbaar te maken voor grote schepen. Wat meer is : twee eeuwen geleden was Hungyen nog zeehaven, terwijl de stad nu zestig kilometer het binnenland in ligt.

Dat alles legde de Grote Baas aan zijn jongens uit, toen hij met hen door de straten van Hanoï wandelde.

Het troepje was wat ontgoocheld en moedeloos. Ze waren na de slachting en de brand even een blik gaan werpen op de jonk en hadden zich maar van één ding kunnen overtuigen : dat alle luitenants van de Maleise Kris gesneuveld waren. Alleen Sangar was door de bende piraten gevangen genomen. Niettemin had de Grote Baas er een vaag vermoeden van, dat heel het zaakje een list was, een enscenering. Waarom hadden al die sampans de jonk plots aangevallen ? Er voeren iedere dag honderden jonken door de Baai van Along !

De reden, waarom al die mannen vermoord waren, was hem echter nog niet duidelijk. De Grote Baas kon maar niet vatten, tot welke afschuwelijke schurkenstreken de Maleise Kris in staat was, hoe goed hij hem nu ook al kende. Het kwam niet in hem op, dat Sangar koelbloedig al die mannen, die tenslotte toch zijn getrouwen waren, had laten vermoorden. De mannen, die voor hem alle gevaren getrotseerd hadden, die hem in de hachelijkste ogenblikken hadden geholpen en beschermd !

Na lang nadenken bleven er maar twee oplossingen over. Of de Chinezen zouden de Maleise Kris gevangen houden en in dat geval zou de Rode Vleugel het niet gemakkelijk hebben om zijn schakers te vinden en tot hen door te dringen. Of de Maleise Kris slaagde erin, te ontsnappen. Heel alleen, zonder vrien-

den, zonder boot en zonder geld, zou zijn eerste bezoek natuurlijk Hanoï gelden, een stad, waar hij wellicht een middel zou vinden om verbetering te brengen in zijn berooide toestand. Te Hanoï moesten ze dus op hem wachten.

Ze logeerden in het hotel « De President der Republiek » en daar kregen ze de gelegenheid om in alle comfort uit te rusten van de voorbije vermoeienissen.

Verschillenden onder hen konden maar niet wennen aan de flemende, onderdanige beleefdheid van de Annamietische kellners. De jongens van de Rode Vleugel gaven er de voorkeur aan, zelf de deur open te duwen, hun jas aan te trekken, hun wijn te schenken en het voedsel op hun bord te deponeren.

De kellners van het hotel werden dan ook op afstand gehouden op een manier, die niet helemaal in overeenstemming was met de regels der Oosterse beleefdheid. De jongens wilden zich niet laten vertroetelen als bescheiden burgermannetjes.

Af en toe trok een van hen de stad in, ogenschijnlijk om wat rond te lummelen. Maar in werkelijkheid gaven ze hun ogen flink de kost. Vooral in de buurt van de haven zwierven ze vaak rond, in de hoop, een nieuw spoor te ontdekken van de Maleise Kris of van de Chinese piraten, die hem hadden opgelicht. De Grote Baas bracht het grootste deel van zijn tijd door op het politiebureau of op de kantoren van de veiligheidsdienst en trachtte daar iets te weten te komen van de piratenbende, die de jonk van de Maleise Kris had overvallen.

Men luisterde naar hem met een glimlachje en stak dan de armen in de lucht. Daar kreeg de Grote Baas te horen, dat er drie piratenbenden bestonden en zowat honderd vijftig tot tweehonderd geheime sekten, waarvan sommigen verbonden waren tot machtige groeperingen en anderen op eigen houtje werkten. Elk van die groepen of benden had die slag thuis kunnen halen. Hoe konden ze ooit te weten komen welke ? En zelfs al kwamen ze dat te weten, hoe zouden ze dan het piratennest ontdekken, waar die zich schuil hielden ? Het was een onmogelijk, onuitvoerbaar karweitje. Nee, sinds lang hadden ze de strijd tegen de geheime Chinese sekten opgegeven.

Op een goeie keer was het Karel z'n beurt om te « gaan wandelen », zoals de jongens het noemden. Hij slenterde door de havenwijk en de voornaamste straten van Hanoï en ontmoette twee keer Joe, die hem in het voorbijgaan groette.

Toen Karel hem een derde keer voorbijliep, stopte hij Joe een briefje in de hand en zette het dan plots op een lopen. Hij sloeg een smal straatje in.

Kleine oorzaken hebben soms grote gevolgen. Op het ogenblik, dat Joe het briefje toegestopt kreeg, knapte juist een van z'n schoenveters. Hij plooide vlug het briefje open, waar Karel op gekribbeld had :

« Ben achter Chinees aan met een zwarte kris op de arm getatoeëerd. »

Onmiddellijk begreep Joe, dat hij Karel op een zekere afstand moest volgen, hem in de gaten houden en, als het nodig was, hem te hulp snellen.

Hij begon ook te rennen, maar z'n schoen zat los en hinderde hem. Hij trok hem uit, bijna zonder er voor stil te staan en gromde verwensingen. En de rustige voorbijgangers konden het vermakelijke schouwspel zien van een jonge, stevige Engelsman, die als een renpaard door de straten holde met een schoen aan z'n ene voet en alleen een sok aan de andere, terwijl hij de andere schoen in de hand hield en er onder het lopen de veter uittrok.

In de steegjes ging het niet zo ge-

Karel was met één sprong op een sampan beland

makkelijk. Twee keer voelde hij, hoe een stukje glas in z'n voet sneed. Een van de stukjes drong er zelfs tamelijk diep in en Joe moest even stilstaan, om het eruit te trekken. Het was verstandiger, eerst de schoen maar weer aan te trekken. Joe maakte hem vast, zo goed en zo kwaad het ging, en zette het dan weer op een lopen.

Maar ondanks z'n uiterste krachtsinspanning werd Joe gehinderd door die loszittende schoen en door de prikkende wonden onder zijn voetzool.

Het ene straatje uit en het andere straatje in drong hij steeds dieper door in het hartje van de stad. De afstand tussen Joe en Karel werd steeds groter, hij verloor hem uit het gezicht en tenslotte begreep hij, dat hij hem nooit meer kon inhalen.

Het duurde een hele tijd, voor hij zijn weg terugvond. Drie keer liep hij over een bruggetje, dat over een slijkerig kanaaltje geslagen was, zonder te kunnen uitmaken, of het drie keer dezelfde brug was. Het beste wat hij doen kon, vond Joe, was zo vlug mogelijk uit die doolhof van straatjes zien te komen en weg van dat vieze kanaaltje, waar enkele kleine, vuile en rommelige barken in dreven, om naar het hotel terug te keren en daar z'n kameraden te waarschuwen. De Grote Baas zou wel raad weten...

Heel de Rode Vleugel, uitgezonderd Tsjeng, zat bij elkaar en er ontstond een algemene opwinding, toen ze hoorden, dat Karel een mannetje van de Maleise Kris op het spoor was. Doch de Grote Baas keek bezorgd. Hij vroeg bizonderheden over de bandiet en was wat geërgerd, toen hij hoorde, dat Joe de kerel zelfs niet gezien had !

De Grote Baas voerde een telefoongesprek met het politiebureau en keerde daarop naar de jongens terug.

— Ziezo, nu kunnen we niets anders doen dan wachten, tot men ons laat weten, dat Karel hier of daar gezien is.

— Maar kunnen we in de stad niet naar hem zoeken ?

— O, juist ! En ons verspreiden, niet ? Zodat Karel, als hij hulp nodig heeft, niemand vinden kan !

Intussen zette Karel met verbetenheid de achtervolging voort. Hij won veld op de vluchteling. Toen deze aan een kanaaltje kwam, sprong hij in een bootje, dat klaar lag, en stiet het met enkele krachtige duwen van een stok middenin het kanaaltje, waar het door de stroming werd gegrepen en meegesleurd.

Karel begon zo hard hij kon langs de oever te rennen in de hoop, dat de kris aan de andere oever niet aan wal zou gaan en in het woud verdwijnen.

Tenslotte ontdekte ook hij een kleine sampan, sprong erin en zette zo de achtervolging voort.

De stroming werd steeds sterker en weldra begreep Karel, wat de ander in het schild voerde. Hij stevende recht naar de haven der sampans.

Het is een oude gewoonte van de Chinees, zijn sampan vast te maken aan de oever en dan daar andere sampans bij elkaar te laten komen. De oude sampans liggen weldra onbeweeglijk en vormen een soort drijvende stad. De voorbijgangers springen van de ene sampan in de ander en de « bewoners » huizen op de bodem van deze boten.

De havens krioelen van dergelijke drijvende dorpen en vormen een reusachtig blok met een wirwar van hoge en lage dekken en masten.

Als de kris zo'n « stad » invluchtte, had hij alle kans te ontsnappen en onvindbaar te blijven.

Karel wierp een wanhopige blik naar de kaai en plots vloog hij verrast overeind.

— Tsjeng ! Hé, Tsjeng !...

Zijn stem schalde boven het lawaai van de haven uit.

De jonge Chinees schrok op en zocht met de ogen, wie hem riep.

— Tsjeng, hé, Tsjeng !...

Karel zwaaide met zijn armen. De vluchteling was nu vlak bij de drijvende stad.

— Karel !

— Pas op daar, voor die man ! Snijd hem de pas af !

— In orde !

Toen de kris aan boord klom van de eerste sampan en als een razende begon te rennen, plaatste Tsjeng zich op een strategisch punt van de kaai, waar hij alles kon overkijken, en wachtte.

Intussen was ook Karel met één sprong op een sampan beland. Een troepje kinderen, dat op de dekken aan het spelen was, stoof uit elkaar, toen hij van de ene boot op de andere sprong en de zwarte kris achtervolgde.

Tsjeng volgde met zijn blikken de achtervolging zo goed hij kon, maar het bleek onmogelijk. De Chinese vluchteling mengde zich onder de massa's Annamieten, die aan de havenkant woonden. Hoe zou hij hem er nog ooit uit kunnen halen ! Ze leken allemaal op elkaar met hun baksteenrode bloes en hun blauwe broek. Karel was ook een tijdlang niet te zien, verscheen dan weer, verdween en was tenslotte opgeslorpt door de krioelende menigte, de zeildoeken en de masten.

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

SNUFFELTJE VERTELT OVER...

DICHTERS en COMPONISTEN...

POL DE MONT EN PAUL DE MONT...

Pol De Mont en Paul de Mont zijn twee verschillende schrijvers **RI-RANK** uit **O. L. V. Lombeek!** Vooreerst hebben wij K. L. Polydoor De Mont, geboren 15 April 1857 te Wambeek in Brabant. Te Leuven was hij studiegenoot van Albrecht Rodenbach. Hij werd atheneumleraar en later conservator van het Museum van Schone Kunsten te Antwerpen. Hij stierf 29 Juni 1931 te Berlijn, waar hij meen ik, voordrachten was gaan geven.

Over zijn jeugd vertelde hij in « Op mijn dorpken ». In zijn tijd had hij heel wat invloed als dichter en als criticus en hij was voor de literatuur van toen een soort wegbereider. Hij schreef echter te veel, en het bleek later dat hij zich nogal eens aan romantische rijmelarij bezondigd had. Zijn poëzie was trouwens niet erg oorspronkelijk ahoewel ze schitterend van vorm van « techniek » was. Hem komt echter de eer toe de eerste te zijn geweest, die de aandacht op Guido Gezelle vestigde.

Pol de Mont schreef verschillende dichtbundels, die ik jullie niet zal opnoemen: je leraar op school zal dat wel doen! Hij schreef echter ook essays (kunstcritieken) en op dit gebied gaf hij blijk van een grote belezenheid en een algemene, ik zou haast zeggen, universele belangstelling, zodat hij onze litteraire productie kon vergelijken met die in andere talen. « De Schilderkunst in België van 1830 tot 1921 », alhoewel nu natuurlijk verouderd, bezorgde hem algemene bekendheid.

Paul De Mont is een neef van Polydoor. Deze toneelschrijver is ook van een veel jongere generatie, namelijk van die van juist na de eerste wereldoorlog. Hij werd 1 Juni 1895 te Ninove geboren. Na zijn eerste universiteitsjaar te Leuven brak de oorlog uit Paul De Mont werd soldaat en kwam zwaarverminkt terug. Hij werd stadssecretaris te Ninove en begon met het schrijven van zeer flinke hoogstaande toneelstukken. Hij was een vernieuwer van het toneel en in verschillende van zijn werken klinkt een hevige aanklacht door tegen de oorlog. Ook voor de jeugd dus voor ons, schreef hij daarbij : Roekedekoe. - Smidje Smee, - Van den sterken Smidsgast, - De verkiezingen van '94.

MANUEL DE FALLA EN... ARAM KHATSJATOERIAN...

Dat zijn twee componisten met wereldnaam, maar van zeer verschillende aard. **STEFAN CHTCHERBINSKI** uit **Roeselare.**

Vooreerst de Falla. Nu alom geëerd als één der voornaamste hedendaagse componisten, stierf in bittere armoe. In 1876 te Cadiz geboren trad hij reeds jong op in een concert voor piano, vierhandig, samen met zijn moeder, van wie hij de eerste muzieklessen ontving. Een tijd later ging hij te Madrid studeren. Daar vatte hij een grote liefde op voor de oude Spaanse volksmuziek, die hem later dikwijls inspireren zou tot ontroerend schone werken. In die tijd schreef de Falla echter... lichte muziek, ik zou bijna zeggen schlagermuziek, niet uit overtuiging, maar om aan de kost te komen en geld bijeen te sparen. Want hij wilde gaan studeren te Parijs, het grote internationale kunstcentrum. Zijn lichte muziek had echter, niettegenstaande haar lichtheid, toch geen succes. Toen schreef hij de bekend geworden opera « La vida breve » (Het korte leven) die in 1905 bekroond werd. Zijn « Spaanse dans », die je waarschijnlijk zult kennen, is een dans uit deze opera

In 1907 trok hij dan naar de Lichtstad en sloot er vriendschap met Fauré, Debussy en Ravel. Weldra kwam de algemene waardering los. Het succes van « La vida breve » was er de oorzaak van. In 1914 ging hij terug naar Spanje en hij vestigde er zich dichtbij het Alhambra te Granada, een zeer bekoorlijke plek. Daar schreef hij zijn voornaamste werken. Na de Spaanse revolutie trok hij naar Argentinië. Daar stierf hij in armoede kort voor zijn zeventigste verjaardag.

De Falla is een zeer persoonlijke meester, in enkele zeldzame gevallen vertoont hij invloed, enerzijds van Debussy, anderzijds van Strawinsky.

Heel iemand anders is Khatchatourian (Aram) of Khatsjatoerian. Je kan de naam op twee manieren schrijven, want we spellen hem volgens de klank. Oorspronkelijk wordt het woord in het Armeens geschreven, in sierlijke mysterieuse Oosterse lettertekens... want Khatsjatoerian is een Armeniër. Hij werd in 1904 geboren. Zijn muziek onderging ook de invloed van de volksmuziek en tevens in belangrijke mate van de Oosterse muziek. Nu is Khatsjatoerian Sovjetrussisch onderdaan Hij schreef een « Symphonisch gedicht op Stalin », daarbij de « Klokkensymphonie nr 2 », maar z'n meest bekende werken zijn z'n concerts voor viool en het ballet « Gayanek ». Wat jullie van deze componist zeker al zult gehoord hebben is zijn wijd en zijd bekende « Zwaarddans » uit voornoemd ballet, die nogal eens voor de radio ten gehore wordt gebracht.

Maar alle vuur- en zwaarddansen bij elkaar... het is tijd, ik ruik de pijp van Sjarel de Zetter! Tot volgende week dus, en

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!!

SNUFFELTJE.

Een Luchtvaart-verzameling

(Vervolg.)

Verleden maal zagen we wat we zoal kunnen verzamelen op luchtvaartgebied. Het overzicht van onderwerpen, dat we toen opgaven, is natuurlijk alles behalve volledig, en men kan nog heel wat meer verzamelen dan we toen hebben opgenoemd. Voordat we nu gaan zien, hoe zich de nodige documentatie en stukken voor onze verzameling aan te schaffen, willen we nog even wijzen op enkele zaken, die ieder luchtvaart-collectionneur, in welk onderwerp hij zich nu ook specialiseert, toch zou moeten bezitten. We gaan natuurlijk niet spreken over potlood, schaar, kleefpasta of lijm en dergelijke meer. Hierover zullen we het nog wel eens hebben, wanneer we straks gaan zien, hoe men zijn documentatie moet aanleggen en bewaren.

Eerst en vooral hebben we daar enkele goede naslagwerken. Het is steeds handig wanneer men beschikt over een goed boek, dat b. v. de algemene principen van het vliegen en de luchtvaarttheorie behandelt. Ook een goed woordenboek zal nuttig blijken. We bedoelen hier natuurlijk een woordenboek, dat zoveel mogelijk luchtvaarttermen geeft. Zeer gespecialiseerde werken vinden we op dit gebied niet, maar een goed technisch woordenboek kan ook al vele diensten bewijzen. In de huidige omstandigheden, met al de Engelse en Amerikaanse tijdschriften, zal een Engels-Nederlands en Nederlands-Engels woordenboek 't meeste nut opleveren. Ook nuttig is een boekje, dat de moeilijke luchtvaarttermen verklaart. In zekere zin dus een verklarend woordenboekje. Zeer praktisch is verder 'n degelijk luchtvaartjaarboek. Het beste, dat we op dit gebied zoal kennen, is het wereldvermaarde « Jane's All the Worlds Aircraft ». Dit in het Engels gestelde werk zal echter voor de meeste enthousiasten nogal duur uitvallen. Het kost inderdaad zo maar even een kleine 450 fr. of Fl. 34. Zij, die nochtans deze uitgave kunnen doen, zullen er veel nut aan beleven. Niet specifiek « Luchtvaart », maar ook van veel nut, is een omzettafel, of tafels voor Engelse maten, gewichten, enz.

Als we nu over het nodige basis-materiaal beschikken, kijken we dan eens even hoe we aan het nodige gaan geraken om onze verzameling zo volledig mogelijk te maken. We hebben natuurlijk een onderwerp uitgekozen, waarin we gaan specialiseren. Laten we nu veronderstellen, dat we ons gaan specialiseren in vliegtuigtypen.

Dit is een zeer populair en interessant onderwerp. We hebben het daarom dan ook als voorbeeld gekozen. Zoals we reeds zegden, is het onmogelijk, alles over alle vliegtuigtypen te verzamelen. We moeten ons dus beperken tot een bepaalde keuze. Het beste is b. v. van elk type het volgende te nemen : Een of meer goede, echte foto's. Een maatschets. Enkele technische gegevens (o. a. de voornaamste maten en prestaties, enkele bizonderheden over de bouw en de motoren). Enkele geschiedkundige gegevens (b. v. wanneer de machine voor het eerst vloog, iets over de ontwikkeling in verschillende modellen, bij welke lijnen of in welke landen ze in dienst is). Wanneer we ons hiertoe beperken, zullen we al werk genoeg hebben om een overzichtelijk geheel te bekomen. Hoe nu aan deze foto's, maatschetsen en gegevens geraken ? Ten eerste, de gegevens, technisch zowel als geschiedkundig. Een abonnement op een degelijk tijdschrift kan ons al heel veel bezorgen. Goed opgestelde tijdschriften geven regelmatig beschrijvingen en nieuws over de nieuwste vliegtuigtypen. Voor de oudere toestellen, waarover de meeste tijdschriften niet meer schrijven, moeten we beroep doen op oudere tijdschriften, boeken, enz. Deze moeten we zowat overal trachten te zoeken, in sommige boekerijen, bij luchtvaartvrienden en, als we Robbedoeslezer zijn, niet te vergeten, de « Vragenbus » van de Robbedoes Vlieg Club ! Wie een tijdschrift koopt, en het niet in zijn geheel wenst te bewaren, kan er dan meteen al maatschetsen uitknippen.

En nu de foto's ! De meeste verzamelaars zijn erg op foto's uit. Tegenwoordig bestaan er verschillende zaken, waar men vliegtuigfoto's kan kopen. Ze zijn over het algemeen echter nogal duur. Ook de RVC beschikt over een aantal zeer interessante vliegtuigfoto's, echter uitsluitend verkrijgbaar voor de leden. Een lijst ervan zenden we op tegen een ongebruikte postzegel van 1,75 fr. en een omslag. Andere adressen, waar men vliegtuigfoto's kan kopen, zullen we graag in een persoonlijk antwoord geven (omslag plus zegel van 1.75 fr.). Er bestaat nu nog een laatste middel om aan foto's en maatschetsen en gegevens te geraken. Dit hebben we speciaal tot het laatste bewaard. Het is namelijk, naar de onderscheiden vliegtuigfabrieken schrijven ! Er zijn echter zoveel fabrieken, de meeste zijn in het buitenland gevestigd, en dit zal dus een duur gevalletje aan papier en postzegels gaan worden. Daarenboven, als gewoon verzamelaar, heeft men al zeer weinig kans, dat de meeste fabrieken ook maar zullen antwoorden. Laat staan foto's of dergelijke op te zenden. De meeste fabrieken zijn zeer welwillend om te helpen en reklame te maken voor hun produkten, maar het is begrijpelijk, dat ze niet al die duizenden enthousiasten, die hun schrijven, foto's of ander materiaal kunnen gaan zenden. Met dat alleen al zou hun budget voor de reklame afdeling er geheel aan gaan. Meer kans heb je als je in Clubverband schrijft, of met enkele vrienden samenslaat om het te doen.

Schrijf naar enkele fabrieken tegelijk, tracht een net, goed opgesteld en zo mogelijk getikt briefje te zenden. Vraag verder niet te veel in één keer, en zeg tevreden te zijn met wat ze zullen zenden. Er is dan wel kans, dat je enkele brochuurtjes, foldertjes en misschien ook wel een paar foto's toegezonden krijgt. Bedank onmiddellijk als je wat ontvangen hebt. Vraagt men je ontvangst te bevestigen, doe het dan onmiddellijk. Dit zal je op een goed blaadje plaatsen bij de fabrieken, en zo heb je kans later nog wat te ontvangen. Tracht nooit de fabrieken tegen mekaar uit te spelen. Dit wil zeggen, ga nooit aan X schrijven, dat je van Z zoveel gekregen hebt, en dus van hem zeker dat verwacht. Negentig ten honderd, dat je briefje in de scheurmand belandt ! Heb verder geduld en vergeet niet, dat een gewone brief, niet per vliegtuig verzonden, om b. v. naar Amerika te gaan, zowat drie weken nodig heeft. Denk er verder om, dat er heel wat dringender briefwisseling te behandelen valt dan je briefje !

Ruilen is ook een middel om zijn verzameling aan te vullen. Men kan hiermede echter niet beginnen voor men zelf wat heeft. Wees bij het ruilen altijd eerlijk. Bizonder wanneer je per brief ruilt. Toon je een waardig Robbedoesrakker, die de Erewet navolgt !

Een volgende maal zien we, hoe we het materiaal voor andere verzamelingen bijeenkrijgen. Alle lezers mogen natuurlijk altijd schrijven, wanneer ze wat te vragen hebben, in verband met het aanleggen of vervolledigen van hun verzameling.

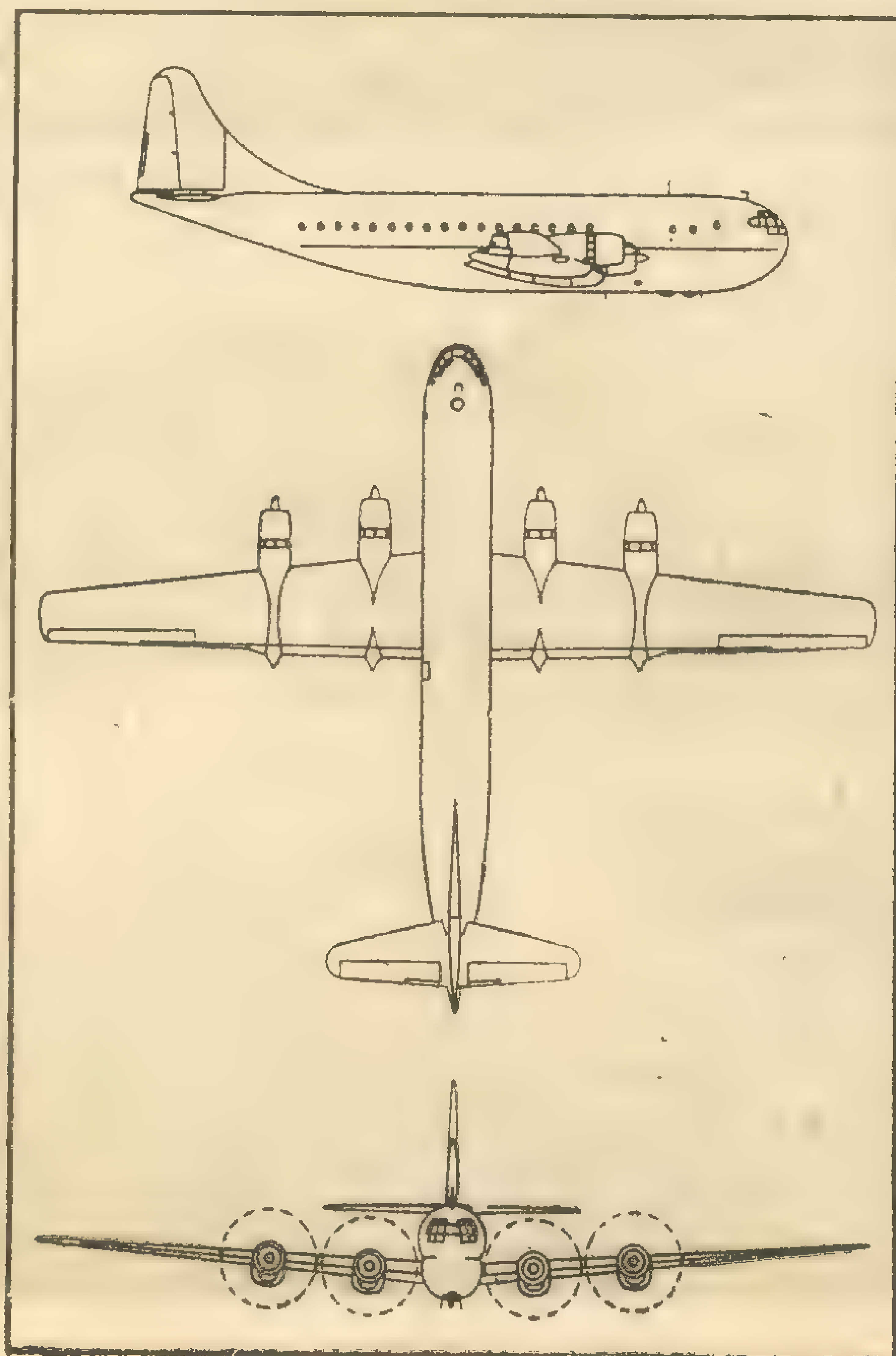
Vlieger BOB.

ONS MAATSCHETSEN-HOEKJE

Boeing Stratocruiser

Een Amerikaans vliegtuig, thans het grootste vliegtuig in lijndienst. Onder meer in gebruik op de Atlantische diensten van de B. O. A. C. en verschillende Amerikaanse maatschappijen. Spanw. 43,05 m. Totaal gewicht 64.696 Kgr. Kruissnelheid 544 Km.-u. Passagiers 77.

(Maatschets Copyright Aeronautics.)

Ga je naar zee ?
Dan doe je mee aan de

Grote Strandwedstrijden van Robbedoes

voor jongens en meisjes. Ze worden georganiseerd in Juli en Augustus, in alle badplaatsen.

Als je niet mee doet, kan je ook geen van de mooie prijzen winnen.

Waar je ook bent aan de kust, kijk goed uit je ogen, want de data en de voorwaarden tot deelname worden in de badplaatsen zelf bekend gemaakt door aanplakbiljetten.

DEZE WEEK :

Op 27 Juli, om 15 uur, te Blankenberge. Inschrijvingen en tentoonstelling der prijzen : Inlichtingenbureau van het casino.

Op 29 en op 31 Juli, telkens om 15 uur, te Heist-Duinbergen. Inschrijvingen en tentoonstelling der prijzen : Te Heist in « Bristol Hotel » en te Duinbergen in « Coupe de Gênes ».

Op 1 Augustus, om 15 uur, te De Panne. Inschrijvingen en tentoonstelling der prijzen : Agentschap Acou, kelderverdieping van Hotel Teirlinck, Zeelaan.

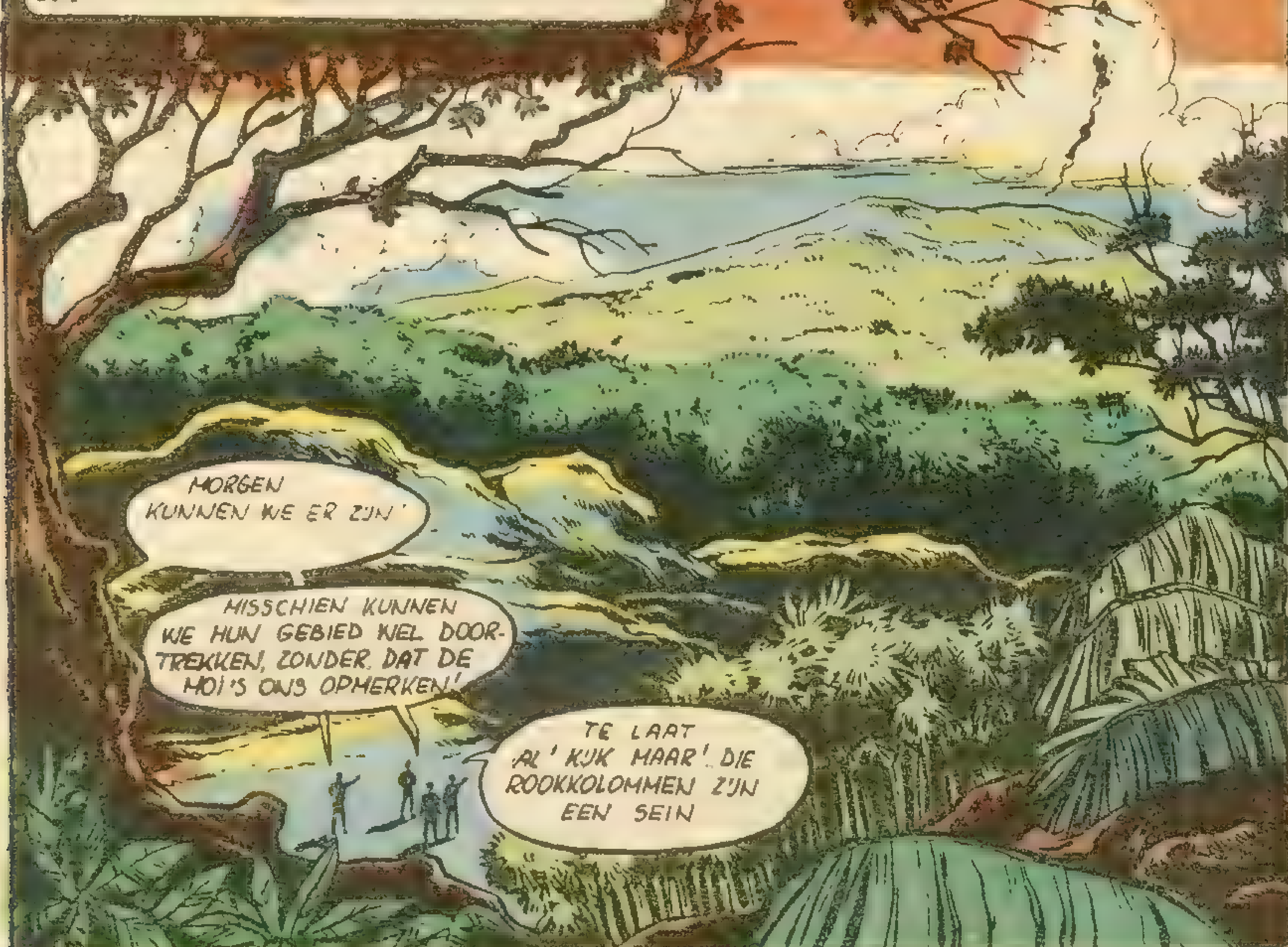
Op 2 Augustus, om 15 uur, te Sint Idesbald. Inschrijvingen en tentoonstelling der prijzen in « Hotel Maritime ».

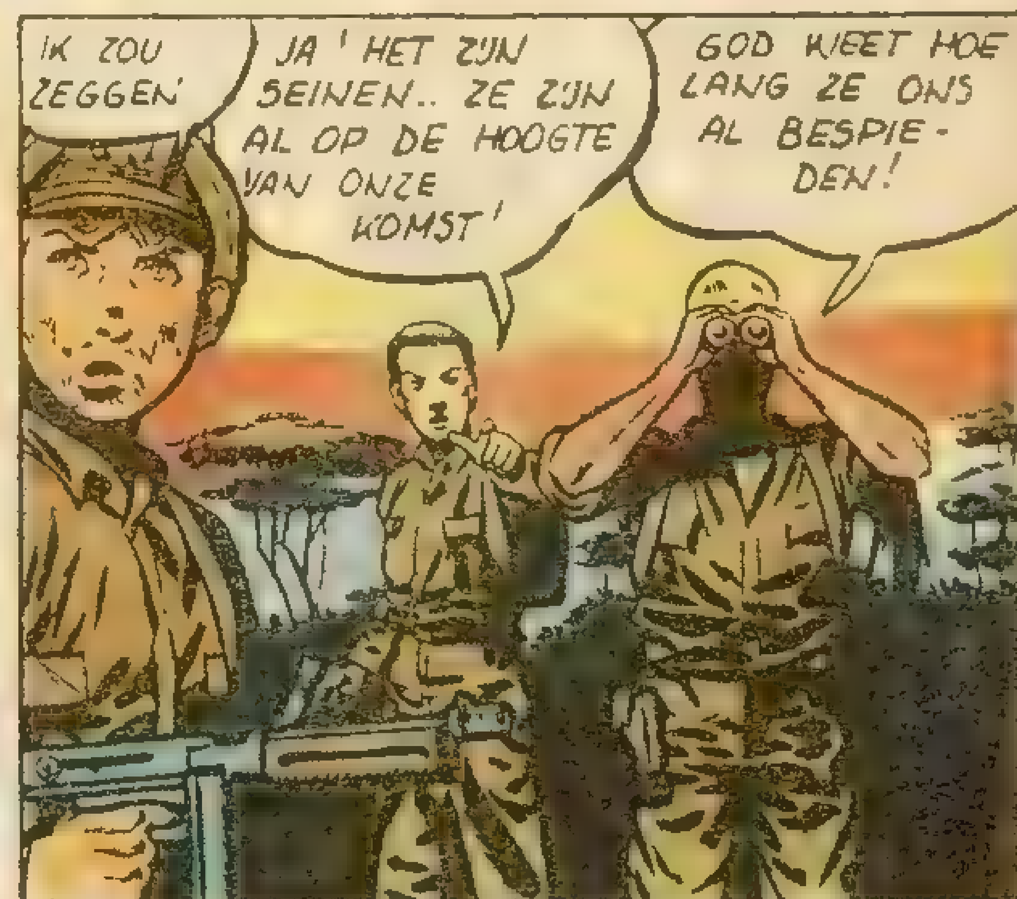
De Zwarte Draak

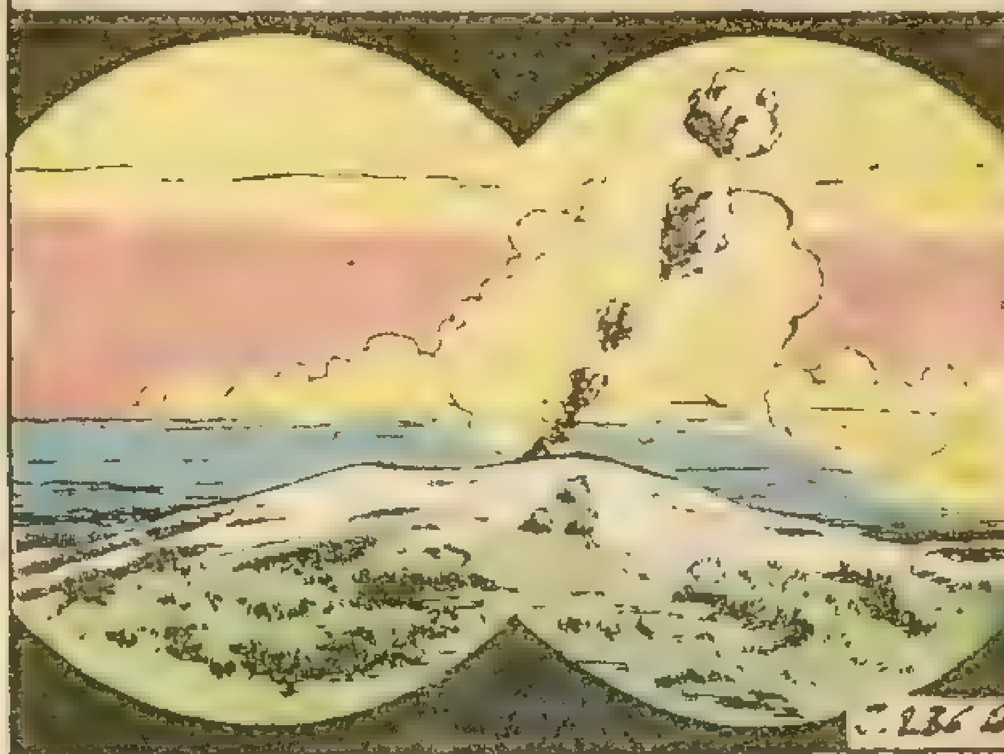

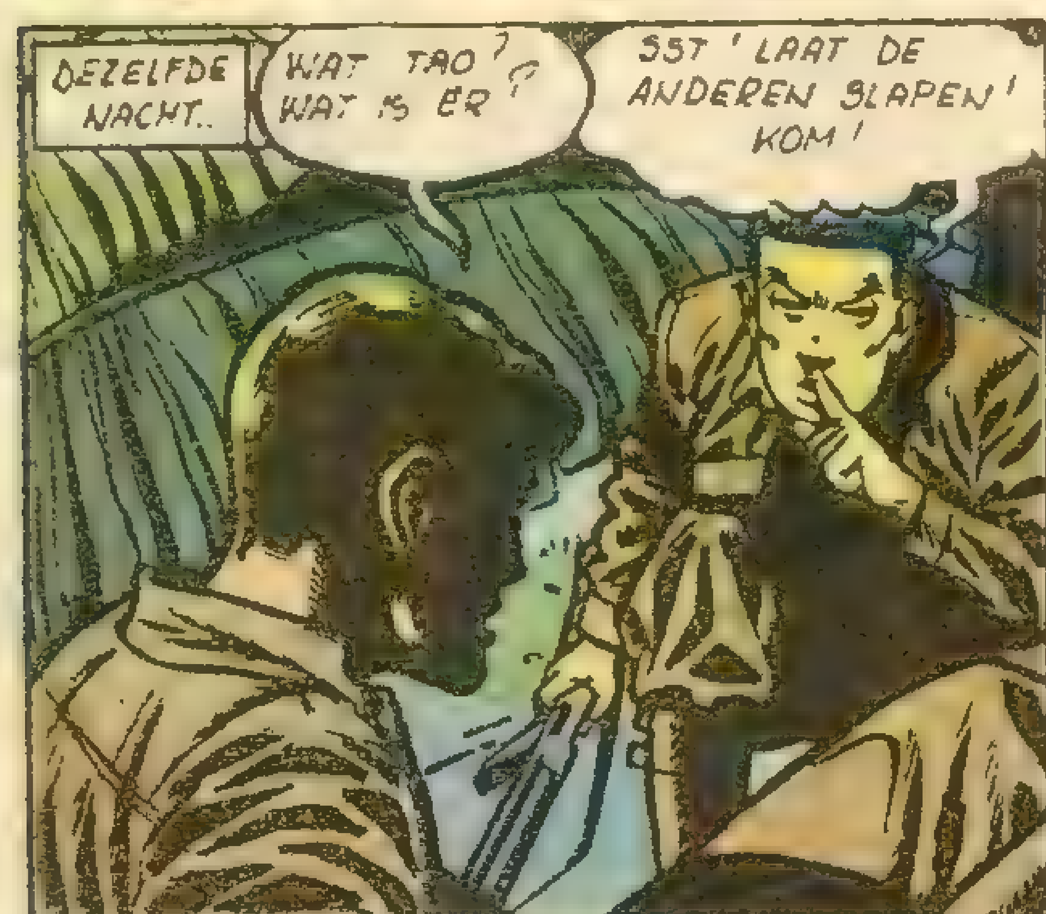
MO PROBEERT DE MOI'S AAN ZIJN KANT TE KRIJGEN EN MET HUN HULP DE AMERIKANEN IN EEN VAL TE LOKKEN.

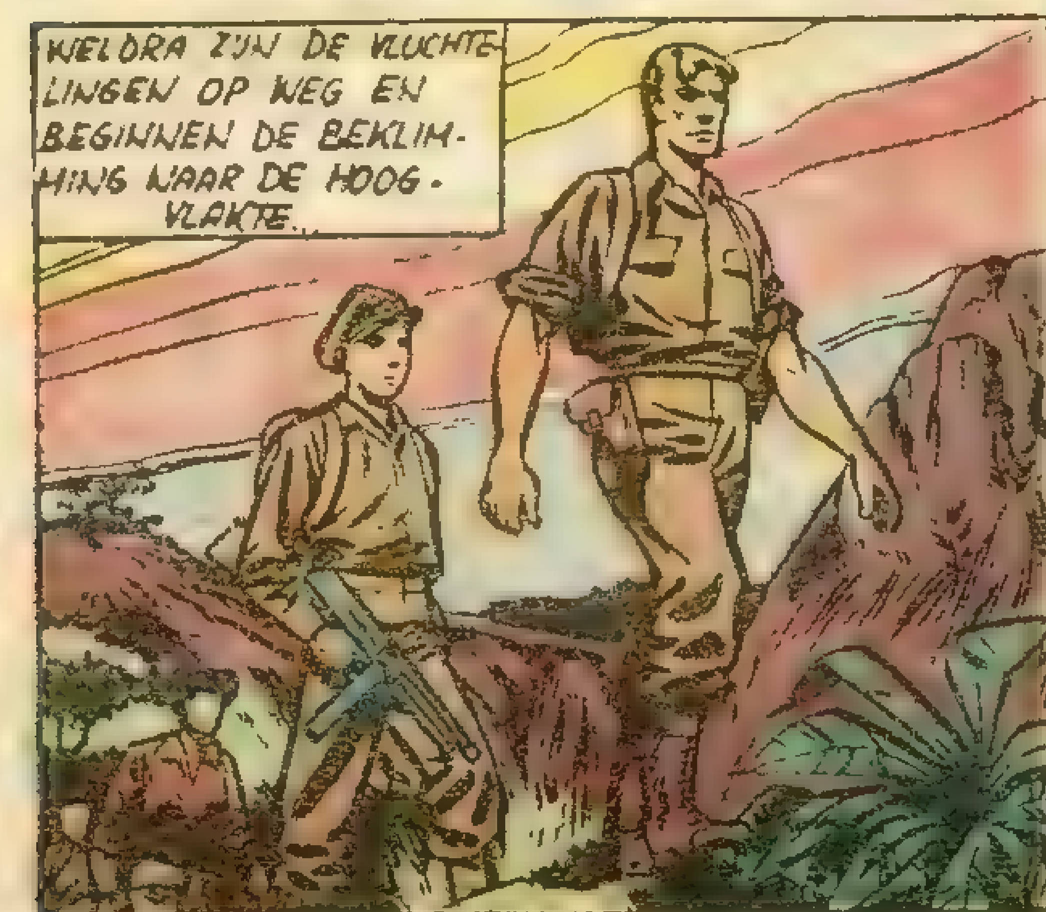

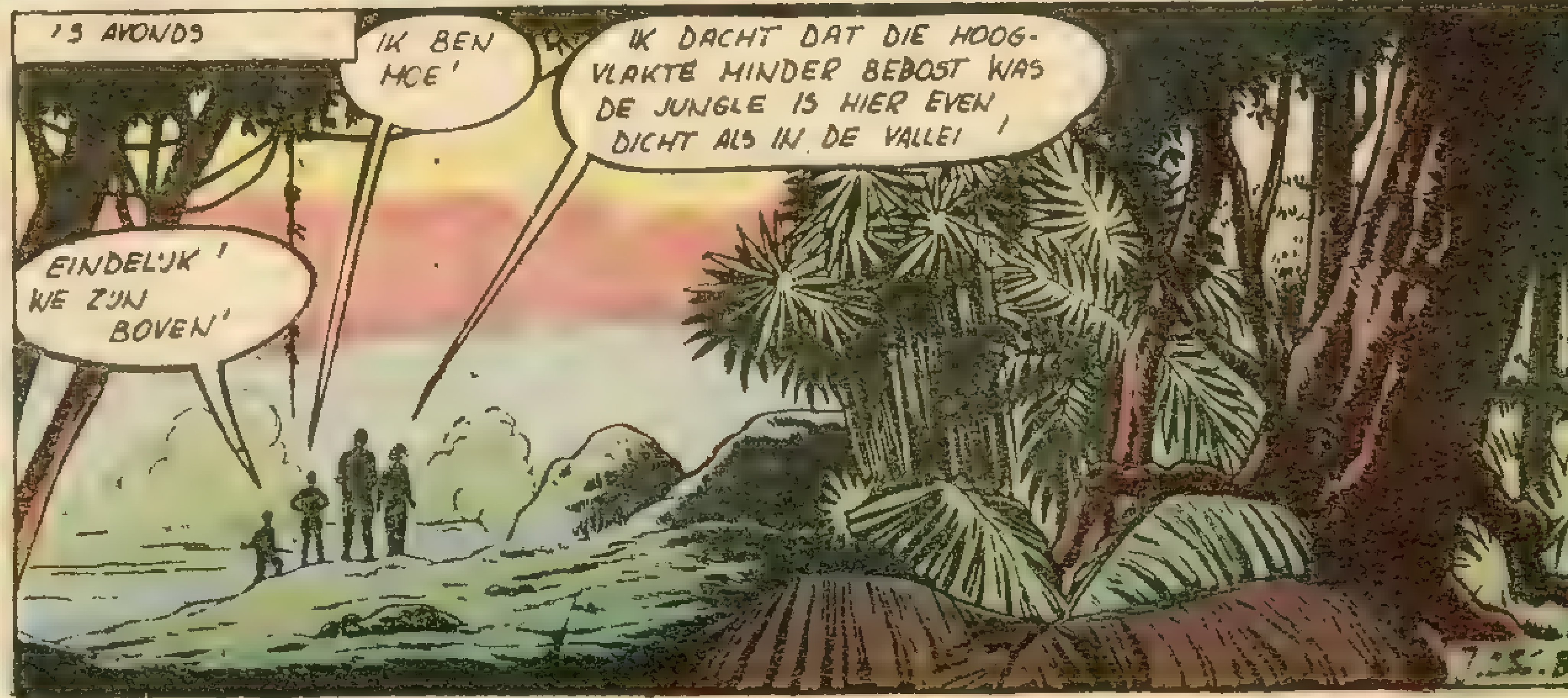

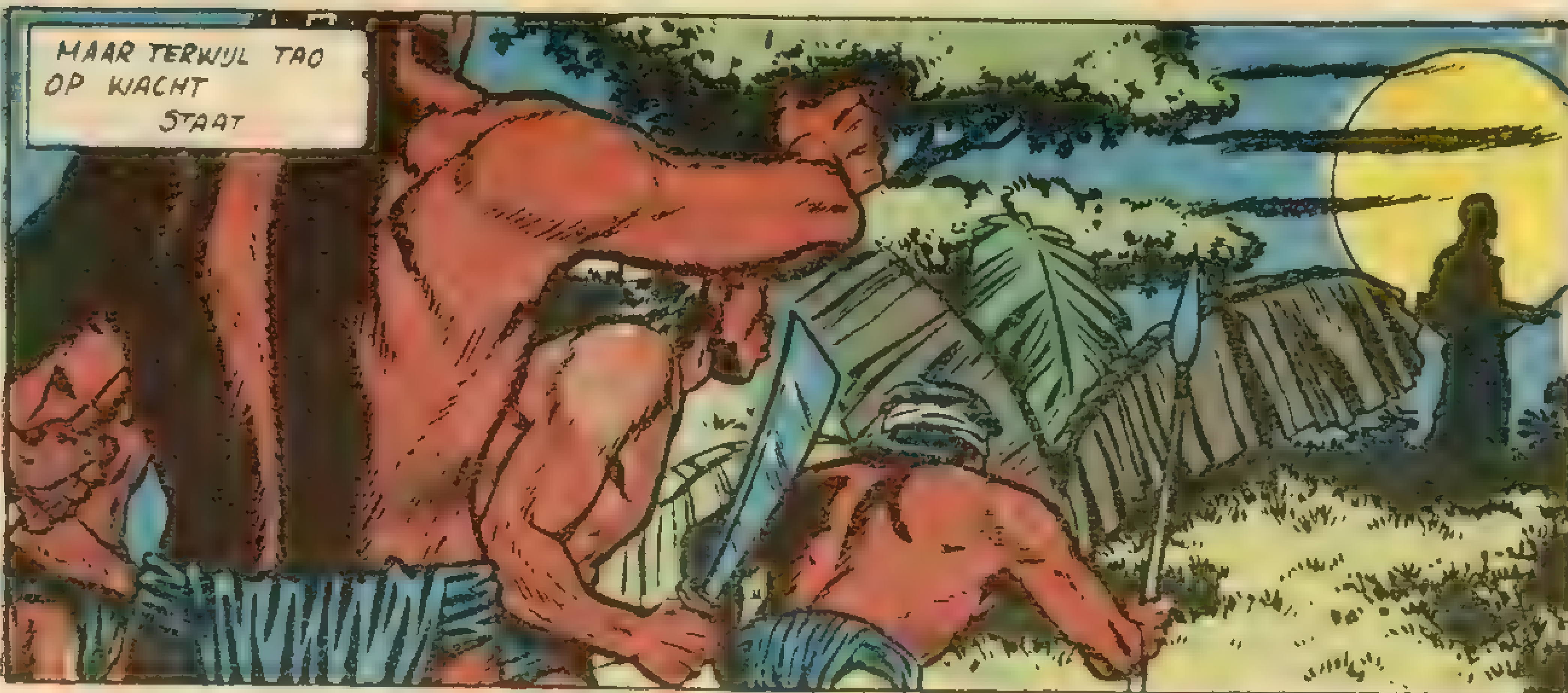

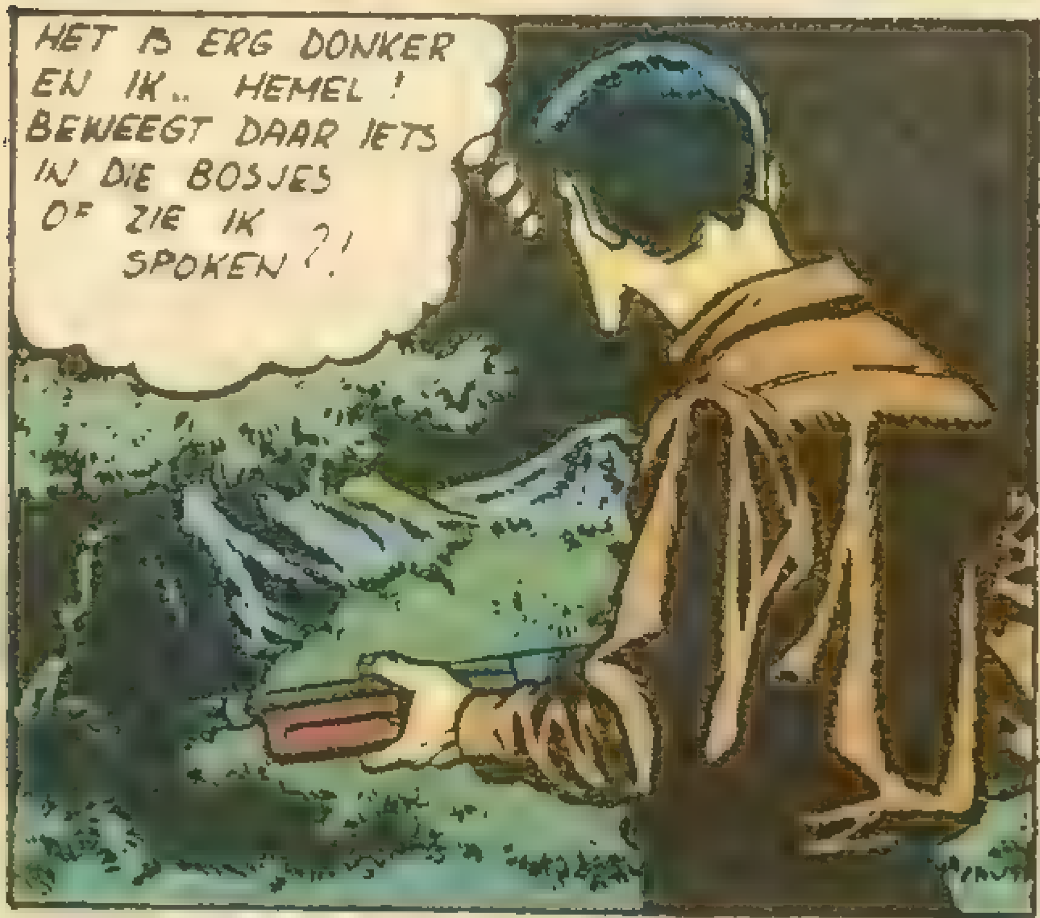

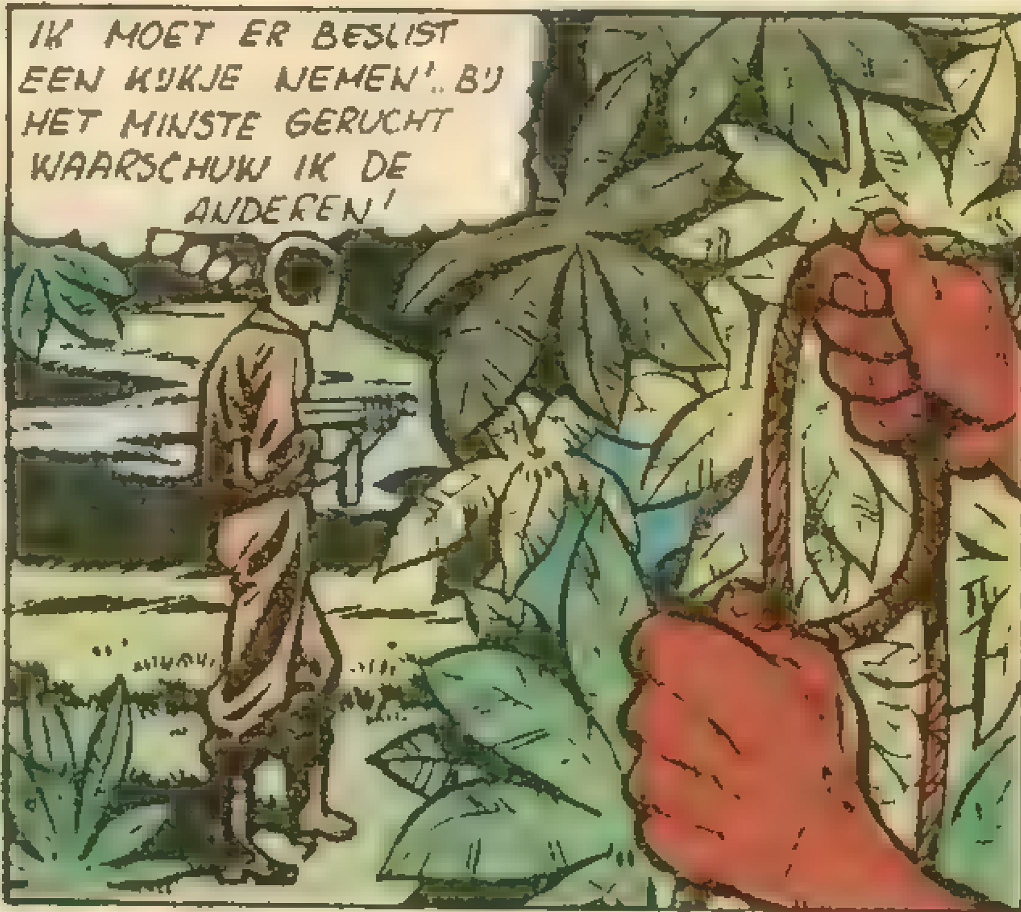

JE BEGRIJPT OOK WEL TAO, DAT JE NU, MEER DAN OOIT, MOET OPLETTEN?
WEES GERUST DANNY!

MAAR TERWIJL TAO OP WACHT STAAT

HET IS ERG DONKER EN IK.. HEMEL! BEWEEGT DAAR IETS IN DIE BOSJES OF ZIE IK SPOKEN?!

IK MOET ER BESLIST EEN KIJKJE NEMEN!.. BIJ HET MINSTE GERUCHT WAARSCHUW IK DE ANDEREN!

INEENS...
AAAAH!!

ALARM! HE HELP

DROOM IK NU?! NEE! HET IS ZO! DAT WAS DE STEM VAN TAO

HE, JONGENS STA OOOH

TAO! IS HIJ DOOD, SUSAN!
NEEN, MAAR ZE HEBBEN HEM NEERGESLAGEN. NU ZIJN WE VERLOREN, NIET?
HEMEL! WAT GEBEURT ER? WAT BETEKENT AL DIE HERRIE?

HEMEL! DE MOI'S.. DEZE KEER... WAAR IS TAO?!

REGELS VAN BASKET

HUP ROBBEDOES

CHINEES OF LATIJN ?

Robje staat op zijn post. Het schijnt hem buitengewoon te bevallen. Zonder dat hij het merkt, houd ik hem in de gaten om na te gaan of het met het aftrekken van seconden en minuten niet hopeloos in het honderd loopt. Af en toe hoor ik hem diep zuchten, maar hij komt er toch. Aandachtig volgt hij het verloop van de spannende strijd. Af en toe molenwiekt hij met zijn armen, slaat op zijn dijen, gooit zijn pet in de lucht of trekt ze over zijn ogen, zodat hij niets meer zien kan.

— Waarom ging je zoëven zo te keer ? vroeg ik hem nadat het einde gefloten was.

— En of ! Je spelletje met seconden en minuten heb ik direct begrepen. Maar hoe zit het nu eigenlijk met het ingooien. Dat is nog Latijn voor mij, ik wil zeggen Chinees. Nu eens gooien ze vanaf de zijlijnen in, dan weer van de middellijn, of tussen twee spelers. Wat een ingewikkelde geschiedenis !

— Arme Robbedoes ! Ik moet toegeven, dat het allesbehalve eenvoudig is. Zet je oren en je ogen goed open...

FRANK.

INWORP VAN OP DE GRENSLIJN
A. NA DOOD SPEL, ALS EEN PLOEG DE BAL CONTROLEERDE.
B. ALS DE BAL "WIT" GEVLOGEN IS.
C. NA BEPAALDE OVERTREDINGEN.

INWORP VAN ACHTER DE EINDLIJN.
A NA EEN DOEL.
B NA EEN GESLAAGDE VRIJE WORP TENGEVOLGE VAN EEN PERSOONLIJKE FOUT.

OPGOOI TUSSEN TWEE.
A. NADAT EEN SPELER DE BAL TE LANG VASTGEHOUDEN HEEFT.
B. NA EEN VRIJE WORP TENGEVOLGE VAN EEN DUBBELE FOUT.
C. NA DOOD SPEL ALS GEEN VAN BEIDE PLOEGEN DE BAL CONTROLEERDE.
D. NA BUITENSPEL, WANNEER TWIJFEL BESTAAT, WELKE PLOEG DE BAL BUITENSPEL HEEFT GEGOOID.

INWORP TER HOOGTE VAN DE MIDDELLIJN.
A. NA EEN VRIJE WORP TENGEVOLGE VAN EEN TECHNISCHE FOUT.
B. ALS EEN PLOEG AFZIET VAN EEN VRIJE WORP TENGEVOLGE VAN EEN PERSOONLIJKE FOUT, TIJDENS DE DRIE LAATSTE MINUTEN VAN TWEEDE HALF TIME OF VAN EEN VERLENGING.

INGOOI TER HOOGTE VAN DE VRIJE WORP-LIJN
NA EEN OVERTREDING BEGAAN DOOR DE WERPER VAN EEN VRIJE WORP TENGEVOLGE VAN PERSOONLIJKE FOUT.

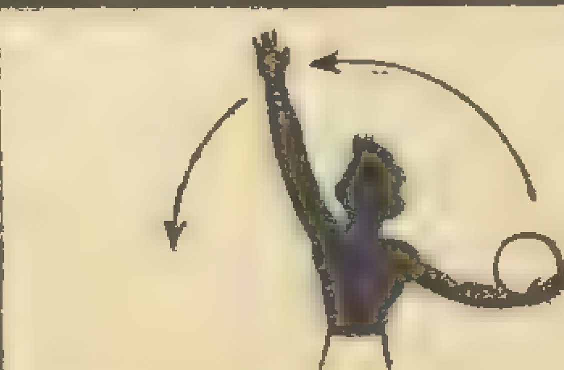
ALS EEN VRIJE WORP WORDT TOEGESTAAN NA FOUT.

errelty

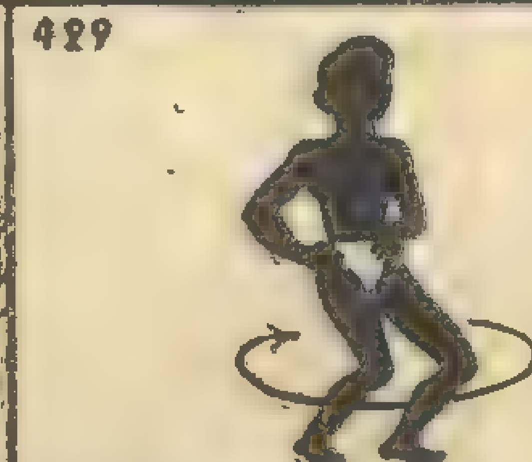
Wij beginnen de dag...

OP DE BUIK. ROMP STREKKEN. GESTREKTE ARMEN ACHTERUIT SLAAN: OP DE BUIK GAAN LIGGEN MET GESTREKTE ARMEN VOORUIT. OPRICHTEN EN ARMEN ZIJDELINGS ACHTERUIT SLAAN.

BOVEN HET HOOFD MET DE BAL JONGLEREN: BENEN GESPREID: BAL VAN DE ENE HAND IN DE ANDERE LATEN GAAN DOOR ARMEN ZIJDELINGS TE BEWEGEN. ROMP BLIJFT ONBEWEEGLIJK.

MET KNIEEN DRAAIEN. ZOALS 127 MAAR BENEN IN SPREIDSTAND.

ARMEN OP EN NEER EN DOORZAKKEN: BORST VOORUIT. SNEL OPRICHTEN OP TENEN OPHEFFEN EN ARMEN OMHOOG STREKKEN. ZONDER OPHOUDEN HERHALEN.

JACHT OP DE VOS!

REINTJE was beslist de meest vraatzuchtigste en gulzigste van alle roofdieren in het woud. Niet alleen richtte hij verschrikkelijke slachtingen aan onder het pluimvee van het dorp en brak hij alle katten, die zich te ver van huis waagden, de ruggegraat, hij woedde daarenboven als bloeddorstig moordenaar in bos en veld. Niets werd door die gulzigaard gespaard, zefls de merels en snippen niet, die in de strikken der stropers zaten, en die Reintje kapot beet vóór de mannen hun stroppen hadden nagezien! Gewonde hazen maakte hij koelbloedig af en arme konijntjes groef hij uit hun hol...

In de korenvelden overviel hij kwartels èn patrijzen. Hij verwoestte de nesten na de moeder verrast te hebben. Zelfs hagedisjes, die toch zo vlug mogelijk ruim baan maakten, kregen nog een knauw. Eekhorens pluimde hij, als hij die acrobaatjes bij verrassing te pakken kreeg. Mollen joeg hij op en beet ze dood. Tot zelfs veldmuisjes kon hij niet met rust laten...

En als dessert ging Reintje dan aan de druiven, appels en pruimen van de dorpsbewoners! Ook de rode bessen van de eglantier of de honing der wilde bijen bekwam hem best... En alles at hij even gulzig. Andere roofdieren legden nog wel eens een reserve aan. Dan begroeven ze het vlees en vraten het, wanneer het begon te rieken... Reintje had nooit voorraad en woedde derhalve dag en nacht.

Geen wonder dat iedereen in de streek bang voor hem was!

En de mensen, zul je vragen?

O, die waren erg op onze massamoordenaar gebeten!... Vooral de oude Berkvens, die in het hutje woonde, precies aan de rand van het bos — en zodoende dapper stroopte! — had een eeuwige haat gezworen.

Berkvens had een hond. Bello was, zo mogelijk, nog meer op de vos gebeten dan zijn baas. Iedere dag waren stroper en hond er op uit en zonder mankeren jaagden ze ook op de vos, maar kregen hem nooit te zien of slechts van heel ver. Vergeefs zette Berkvens de ene strik na de andere, de ene vossenklem na de andere... Wat hij ook bedacht of deed, Reintje bleek te slim!

Een keer was het toch al te bar. Bello zat achter een haasje aan, dat hij opdreef. Maar juist voordat Berkvens schieten kon, snapte Reintje het boutje weg en verdween met het haasje in zijn muil, voordat de stroper van zijn verbazing bekomen was en schieten kon...

Toen was natuurlijk de maat vol!

Reintje trok zich van al die vijandigheid weinig aan. Integendeel, hij maakte steeds meer vijanden. Zo waren er de kikkers en padden nog bijgekomen, die hij ook al niet meer met rust liet.

De ergste moord was wel die op Pikprik, de egel, die in de zon even een dutje deed. Pikprik deed geen vlieg kwaad en was om zijn vriendelijkheid bij iedereen gezien. Nu had de vos ook dat onschuldig beest laf vermoord. En waarom? Hij kon het vlees van de arme Pikprik niet eens eten en verstrooide de resten daarom maar in het rond.

Toen vonden de dieren het welletjes.

Er werd besloten, een algemene vergadering te houden en de Godsvrede werd afgekondigd. Zolang de vergadering duurde, zou geen enkel dier het een ander beest lastig mogen maken.

Alle dieren waren vertegenwoordigd.

Fluw, de hagedis, met haar ondeugende, blinkende oogjes; Duffel, het konijn; Tieke, de eekhoorn met zijn prachtige pluimstaart; Flaps, de haas met zijn hangoren.

Ook de naastbestaanden van de arme Pikprik waren vertegenwoordigd. Zo Snurf, de mol, die vanaf zijn molshoop de rechtzitting bijwoonde en stemmig in de rouw was. Verder muizen, kikkers en padden. Bij de vogels ontbraken zelfs de wilde eenden en de nog schuwere waterhoentjes niet, die zo zenuwachtig kwikkelden met hun staart.

Ratten kropen rond de poten van het hert. Hert en hinde hadden zich bondgenoot verklaard met al het kleine bos- en veldgrut. Ook zag men de grijze otter, die de schrik der vissers was. Marmotjes zaten braaf in een hoekje... In de takken der bomen wemelde het van kleinere vogels.

Met opzet had men de marter, de bunzing en de wezel niet uitgenodigd, omdat ze ook erg roofzuchtig waren. Deze dieren kwamen toch, omdat Reintje hen zo verschrikkelijke concurrentie aandeed! De ever hield deze heren echter in het oog, voor het geval ze het in hun hoofd kregen de Godsvrede te verstoren.

De vergadering duurde een hele tijd en was voor het grootste gedeelte aan een geheime zitting gewijd, zodat we er niet veel van vertellen kunnen. Dit alleen staat vast, dat zowat ieder dier een taak kreeg tegen de vogelvrijverklaarde vos!

Daarmee was de staat van beleg afgekondigd. Reintje merkte onmiddellijk, dat al zijn gangen werden nagegaan en dat de dieren elkander waarschuwden. Zo was het hem nu veel moeilijker, zijn vraatzucht en moordlust bot te vieren dan vroeger.

Maar ook de slimheid en de brutaliteit van de vos werden groter! Zo gelukte het hem telkens nog, zijn slag te slaan, tot wanhoop van stropers, boeren en dieren.

Reintje was een meester in de tactiek van steeds dáár op te duiken, waar men hem het minst vermoedde en niet te zijn op plaatsen, waar men hem verwachtte! Alle dieren in het woud bleken samen niet steeds bij machte de deugniet te schaduwen en te volgen, te waarschuwen voor zijn komst en zijn plannen te verijdelen. Zelfs Bello verloor er zijn geduld bij en Berkvens herhaalde maar steeds, dat hoe ouder een vos wordt, hij des te moeilijker te vangen is!

Ofschoon de otter geen bizondere opdracht gekregen had, deed hij toch mee aan de opsporing van de vos. Toen hij op zekere dag verder dan gewoonlijk de rivier was opgezwommen, verrastte hij Reintje, die juist uit een gat kroop, vlak aan de waterkant. De schurk wipte vervolgens behendig het riviertje over op de keien, die in de bedding lagen. De stroom was daar niet zo heel diep.

Onmiddellijk na het verdwijnen van de vos ging de otter even op inspectie. Hij verdween in het vossengat, na even bij de ingang geaarzeld te hebben.

De tocht bleek inderdaad de moeite waard!

Na een heel lange pijp kwam de otter plots uit in een soort put, van-

waaruit je de blote hemel zien kon. Erg diep was het gat niet, maar buitengewoon interessant! Er kwamen niet minder dan acht gangen op uit!... Iedere gang liep in een andere richting.

De otter stond paf! Dat had hij niet verwacht. Hij plonste vrolijk in de rivier en ging onmiddellijk de waterrat van zijn bevindingen op de hoogte stellen. De rat vertelde het op haar beurt weer aan de muizen, die de ontdekking aan alle bondgenoten bekend maakten.

Dezelfde avond nog was heel het bos in rep en roer. Zogauw de mededeling doorkwam, dat Reintje op nachtelijke rooftocht was, trokken de dieren in optocht naar het knooppunt van Reintjes gangen en wegen: de open kuil! De mol groef de gaten groter en verbond ze onderling met elkaar. Ijverig werd hij daarin bijgestaan door een legertje ratten. Zelfs een fretje groef mee. Terwijl boven het gat de eekhoorns op wacht zaten werd er onder geslaafd en gewroet! De bedoeling was duidelijk. Ze wilden het knooppunt van Reintjes gangensysteem verstoren

Vlakbij lag nog een grote steen Rustig zaten daarop een paar marmotjes toe te kijken. Tot plotseling een van deze slimme diertjes een idee kreeg.

Als ze die steen in het gat konden laten kantelen, was dat de beste manier om heel de vossenburcht onklaar te maken!

Het denkbeeld werd geestdriftig overgenomen. Vakkundig groeven de dieren nu ook de grond onder de zware steenblok weg. Ze deden dat zo berekenend, dat bij kantelen de steen precies in de kuil terecht zou komen!

Plots klonk een waarschuwend gekriep en gepiep. De logge massa zette zich in beweging. Eerst langzaam, toen steeds sneller en... met een doffe bons kwam de zware kei precies midden in het gat! Daarmee was de sterkte van Reintje totaal onbruikbaar gemaakt. Alle gangen, die in het gat uitkwamen, bleken hermetisch afgesloten...

De dieren dansten even een vreugdedans. Daarop trokken ze in het glanzende maanlicht tevreden naar hun schuilplaatsen terug. Diepe stilte heerste er in het veld. Alles leefde in afwachting van de komende gebeurtenissen...

Reintje had die nacht de stoutmoedigheid zover gedreven, dat hij brutaal het slapende dorp was binnengeslopen. Hij was alweer op terugtocht van zijn roverijen en probeerde nog even zijn geluk bij het hutje van de oude stroper Berkvens.

Het begon reeds te dagen. Bello schoot met een kort gegrom wakker en sloeg onmiddellijk aan. Daarmee was een nieuwe strijd tegen de vos ingezet.

De merels, die nog in de takken te gapen zaten, zagen hoe de hond achter zijn aartsvijand aanschoot. Onmiddellijk floten ze alarm. Alle dieren leefden de strijd mee.

Reintje had nog een kuiken in de bek, dat hij liever niet loste. Het was ook niet nodig, oordeelde hij. Daar zag hij reeds een van zijn holen! Hij stoof binnen en bekommerde zich niet om de vreemde geur, die zoveel nachtelijke bezoekers daar hadden achtergelaten.

Bij het verder rennen maakte toch een vage ongerustheid zich van hem meester. Ja, hij moest zich haasten, want die vervloekte hond kwam achter hem aan Maar wacht, bij de ronde opening zou hij die wel van zich af kunnen schudden door een gat te kiezen, dat Bello beslist niet raden kon.

Hé... Wat was dat? Alle gaten bleken verstopt en de kuil zelf geblokkeerd! Vlug!... Vlug!... Wat nu?... Daar was de hond!

Te laat!...

Bello haalde de vos in juist op het ogenblik, dat deze een wanhopige krabbel naar boven deed. De eerste sprong van de hond was beslissend. Bello hing met dof gegrom aan Reintjes strot! Het werd een adembenemend gevecht.

Toen Berkvens op het strijdtoneel aankwam met zijn vuurstok, die kon donderen, lag daar een verscheurde vos en wroette een woedende Bello nog in de lillende resten van het vossenlijf.

In ademloze spanning hadden alle dieren de strijd gevolgd.

De man raapte de deerlijk toegetakelde vos op, bekeek de stukgescheurde huid en wierp toen de resten in de ingestorte kuil Er was niets meer mee te beginnen Reintje was zelfs geen jachttrofee meer!

Samen met Bello ging Berkvens verder.

Daarop zette onmiddellijk een oorverdovend vogelconcert in om deze grote dag te vieren. De nachtegaal gaf een extra solo-nummer ten beste!

Georges MARDONEL.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H.CONSCIENCE

Platen van Wik
Scenario van P.DURBIN

EEN TIJDJE LATER LEIDT MEN BREYDEL, ONDER STRENGE BEWAKING VOORBIJ DE GALG WAARAAN HIJ MORGEN BENGELEN ZAL

MAAR DE FRANSEN LACHTEN TE VROEG ...

OP HETZELFDE OGENBLIK STORTEN DE TWEE FRANSEN TEN GRONDE.

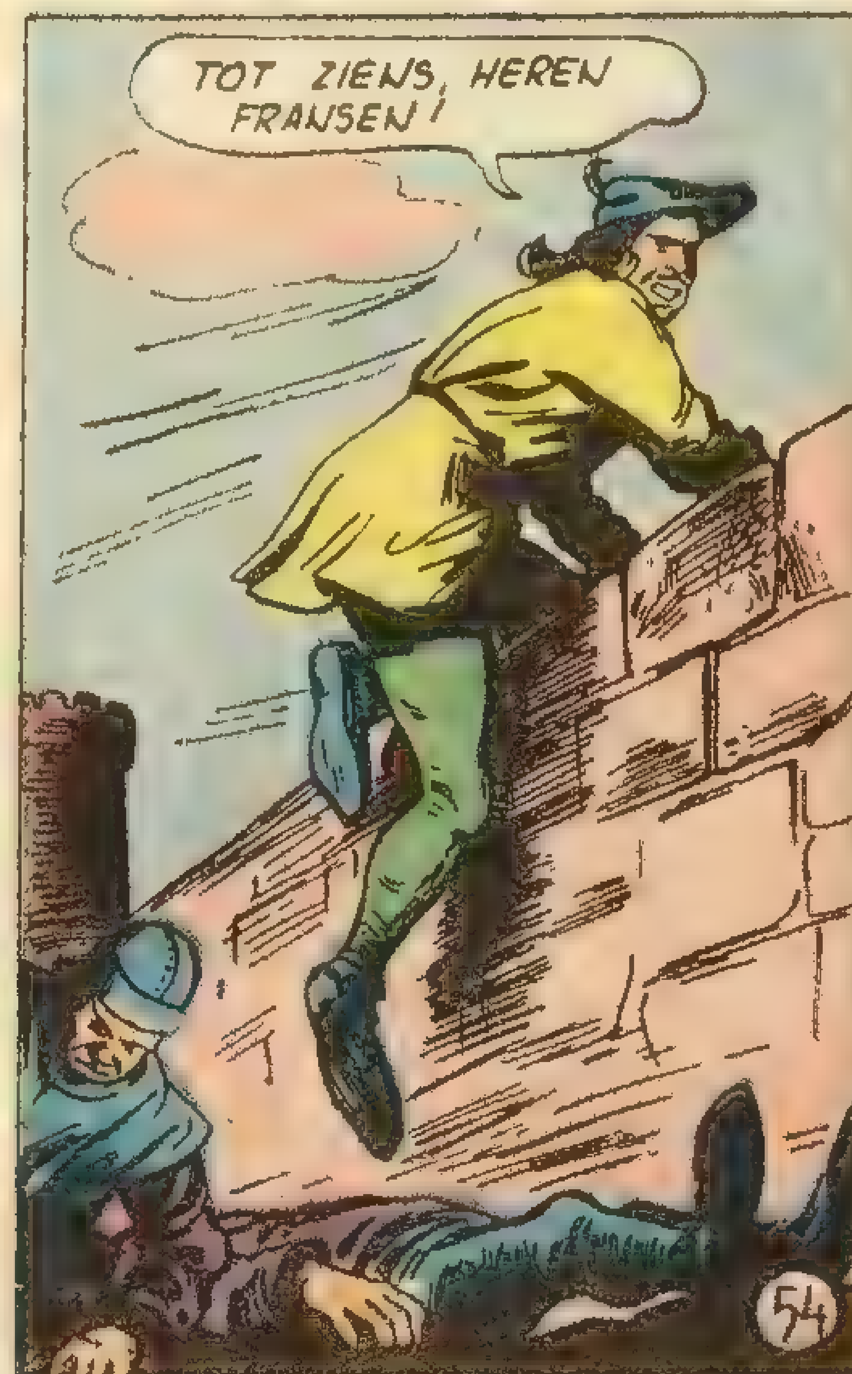
DE STENEN WAREN RAAK !

ZONDER ZICH AF TE VRAGEN VANWAAR DIE ONVERWACHTE HULP KOMT GRIJPT BREYDEL ZIJN TWEE BEWAKERS VAST

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Nu de verzoening weer getekend is tussen Sjarel en P. K. en dus ook tussen Sjarel en de Knollentuin wil ik er als de kippen bij zijn om onze tuin vol flinke knollen te planten.

Laat ons beginnen met een uitstapje naar het dorp van onze trouwe **RI-RANK**, hij noemt het zelf :

O. L. VROUW-LOMBEEK, DIE SCONE

Tussen de zachtglooiiende heuvels van het Payotteland, de streek tussen Senne en Dender, ligt mijn klein dorpje : Onze Lieve Vrouw Lombeek of « Lombeek, die scone » zoals vroeger een plakkaat naast de blauwe wegwijzer aan de steenweg Ninove-Brussel, aan de Toeristen aankondigde. Want, in ons « Loemek » — zoals wij het noemen — is nog schoonheid te vinden. Hierdoor echter wordt geenszins die verbasterde weelde bedoeld welke men in deze moderne tijden schoonheid pleegt te noemen. Er is er nog iets van die ongerepte Vlaamse rustieke en antieke eenvoud overgebleven die de ware schoonheid van onze Vlaamse streken uitmaakt. Dit bemerken we onmiddellijk als we langs de smalle landweg naar de kom of plaats gaan. Natuurlijk is er ook een straat, maar nemen we bij voorkeur dit kronkelende padje dat ons doorheen de lommerrijke bosjes, bewerkte velden en groene weiden leiden zal. Enkele kleine boerderijtjes en werkmanswoningen liggen hier en daar verspreid. Weldra horen we het ruisende gebabbel van de Lombeek die samen met het Onze Lieve Vrouwke van ons mirakuleus Mariabeeldje de naam aan ons dorp heeft gegeven. Intussen komen we van 't wegje op de drukkere straat. Daar botsen we bijna op de « Rokkerborch », een middeleeuws versterkt kasteel met een prachtig park, omringd door dikke gekanteelde muren en ronde torentjes.

Wat verder komen we voorgoed op het plein, en daar zien we onze oude scheve Pisa-toren boven de daken verschijnen.

Rechtover de kerk staat de oude afspanning « De Kroon » het rendez-vous der toeristen en de halte van de postkoets voor enkele eeuwen. Enige winkels, herbergen en werkmanshuisjes vormen « de plaats ». Deze wordt tegen de noorderwind beschermd door de Hunselberg met het gehucht Hunsel.

De bevolking van O. L. Vrouw-Lombeek bestaat hoofdzakelijk uit kleine boeren van drie, vier koeien en soms één paard, door enige werklieden die meestal in Brussel werken en verder door enkele renteniers. Alles tezamen ongeveer achthonderd zielen.

RI-RANK 30504
O. L. Vrouw-Lombeek

Tekenknol van KLEINE BEVER 21.210 uit Veurne.

Avondstilte. — Nagetekend knolletje van STROPKE.

Voelen jullie geen lust om aan de uitnodiging van **RI-RANK** gehoor te geven ? Ik moet jullie dadelijk waarschuwen dat er nog heel wat meer te zien is dan je hierboven hebt kunnen lezen, maar de knol was zo omvangrijk dat ik eraan heb moeten snoeien, al was het dan ook met tegenzin. Want het opstel was zo keurig dat ik niet heb kunnen kiezen tussen goed en minder goed. Op de terugweg lopen we even met **COLLAS BERTIE** uit **Eigenbilzen** langs de sloot en zijn met hem getuige van :

EEN RARE GESCHIEDENIS

Een boer was met eieren naar de stad geweest en nu keerde hij met zeven frank in zijn geldbeurs naar huis. Hij was slecht geluimd, want hij had gedacht acht franken voor zijn eieren te krijgen. Met het hoofd omlaag en met de handen in de broekzakken ging hij langs een brede sloot en een paar kikvorsen riepen : « Kwak, kwak, kwak ! » — « Wat ! » riep ons boerke die « acht, acht, acht, » verstaan had, « zeven heb ik er ! » — « Kwak, kwak, kwak ! » — « Zeven zeg ik en als ge mij niet gelooft, daar, telt ze zelf ! » en het boerke wierp de zeven frank het water in.

't Kwade boertje bleef op zijn geld wachten en de kikkers riepen : Kwak, kwak, kwak ! » en als hij niet weggegaan is dan staat hij er nog.

COLLAS BERTIE, uit **Eigenbilsen.**

Uit Antwerpen stuurde ons onvermoeibaar rakkeresje **RIKKETIK** 23.890 ons een zeer verzorgd knolletje dat ik aan alle rakkers en rakkeresjes aanbeveel. Hier volgt het :

WAAROM IK VAN BOEKEN HOUD !...

Ja, waarom ik van boeken houd ?

Boeken zijn onze beste vrienden. Zij blijven ons trouw in onze eenzaamheid. Zij geven ons enige levensmoed in harde tijden. Zij schenken je een lach en een traan uit hun immer aanvullend repertorium...

Boeken nemen ons mee op bezoek in verre landen, brengen ons in aanraking met verre volkeren en gewoonten. Zij leren ons een stad en een land kennen, nemen ons mee op adembenemende tochten door woeste oerwouden en verlaten woestijnen...

Boeken leren ons de pracht van de natuur en zijn bewoners kennen. Zonder moeite worden wij in het eigenaardige leven van de planten ingewijd en maken we kennis met het soms zo ingewikkelde en interessante leven van de dieren...

Boeken brengen familie-intrigues aan het licht. Vertellen je het wel en wee van gelukkige en ongelukkige mensen...

Boken laten je het boevenmilieu kennen met al het aanlokkelijke van avonturen voor de jeugd en al het schijnbaar slechte voor ouderen van dagen. Je knalt achteloos met zeslopen en je werpt mijlen ver met de lasso tijdens je verblijf in de Far-West...

Boeken blikken terug in de voorbijë eeuwen en laten je het verleden opnieuw beleven, alsof je naast Keizer Karel aan de feestdis zat, alsof je samen met Cleopatra door dezelfde slang gebeten werd..

Boeken blikken in de toekomst. Je maakt met hen een reis door het luchtruim en je vliegt van de Maan over Venus naar Mars en Saturnus, alsof je even bij de buren een kopje thee ging gebruiken... Boeken leren je de wijsheid over Kunsten en Wetenschappen waarderen, over Aardrijkskunde en Geschiedenis Ze laten je verbranden onder de zengende tropenzon en je bevriezen op de ijzige Noord- of Zuidpoolvlakten. Je wordt als lid van vreemde families opgenomen, alsof je met je eigen neef of nicht zou zitten kletsen en bomen over het Lenteweertje of de nieuwste Parijse mode. Humor en psychologie prijken soms naast elkaar...

Kortom, boeken geven je een schat aan denkbeeldige avonturen aan leerrijke onderhouden aan gezellige ontspanning, aan een ernstig woord, vol levenswijsheid, op tijd en stond.

Om al deze voordelen en om nog veel meer, ja... waarachtig.. Daarom houd ik van boeken !...

RIKKETIK 23890 uit **Antwerpen**

Oude burcht, door RED RANGER uit Temse.

Rakkers bij de F. T. C.,
Bouw je aan je toekomst mee.

DE VALK uit Oostende plant hier een knolletje da hij ergens heeft gehoord en hier op eer geestige manier naverteld :

GEFOPT !

In een dorp kwam eens man, die beweerde de toekomst te kunnen voorspellen. Een boer die er van gehoord had, zeide tot zijn zoon Jan, dat zij daar eens een grap zouden mee hebben. Zij zouden naar het dorp gaan en zich ook de toekomst laten voorspellen.

Maar Jan moest zich goedhouden en niet lachen.

De boer en zijn zoon kwamen bij de waarzegger, en de boer vroeg hem wat hem nog te wachten stond. Vlug nam de waarzegger een spel kaarten, legde ze zus en zo en voorspelde de boer allerlei zaken. Toen hij gedaan had, zeide de boer dat hij hem wel bedankte. De waarzegger riep, dat hij voor zijn moeite betaald wilde zijn. De boer antwoordde, dat, indien de waarzegger alles vooruit wist, het verleden, het tegenwoordige en de toekomst, hij dan ook moest weten, dat hij een man met ledige zakken voor hem had. Ten slotte verzekerde de boer, dat hij zou betalen, wanneer alles zou uitgekomen zijn.

DE VALK 2940?

Als navertelde anecdote is de knol die **STROPKE** ons toezond lang niet kwaad. Hier geven we hem het woord :

WAT EEN MOP

Sir Frederic Bridge een beroemd organist van de Westminster Abbey te Londen, vertoefde met zijn vriend James L. Player, de romanschrijver, in Rusland. Ze hadden Moskou bezocht en moesten nu naar Sint-Petersburg, waar (het was voor de oorlog 1914-1918) Sir Frederik een concert moest geven. De heerlijke, vreemde architektuur van de stad maakte zo'n indruk op de beide vreemdelingen, dat zij niet merkten hoe laat het werd. Toen J. L. Player naar zijn uurwerk keek, hadden zij nog juist dertig minuten om de trein te halen. Gauw een rijtuig !... Toen zij er eindelijk een gevonden hadden, ontstond een nieuwe moeilijkheid : hoe moesten zij de koetsier duidelijk maken waar ze naartoe wilden ? Deze Rus kende natuurlijk geen Engels ! — Weet ge wat, zei de schrijver, gij bootst de locomotief na, en ik zal het signaal van vertrekken geven en daarbij fluiten.. Dat zal die vent wel begrijpen.. Zo gezegd, zo gedaan ! Player floot, totdat hij geen adem meer had, en gaf daarbij onophoudelijk vertreksignalen. Sir Bridge van zijn kant deed in een adem steed.. : Pfff... Pfff... De koetsier glimlachte in zijn machtige baard, knikte van « ja » en beduidde, dat zij maar moesten instappen. Hoera !... Het rijtuig zette zich in beweging. De twee reizigers herademden ! Nog vijftien minuten !

— Ik krijg eerbied voor u, zei Frederik Bridge tot zijn vriend. Dat was slim bedacht van u ! We zijn gered ! — Och ! dat was heel eenvoudig !... Tien minuten later hield het rijtuig voor het krankzinnigengesticht van Moscou stil.

STROPKE

Een eervolle vermelding verdient **ZWARTE BISON** uit **Zwijndrecht** voor zijn tekenknol en **BOB STEELE** voor zijn navertelde moppen. Vlak voor de uitgang van de tuin merken we nog de knolletjes op van **TUMBLER** uit **Brasschaat, ZONNEBLOEM** uit **Roeselare, OLD FIREHAND** uit **Hoei, MAD JIM 24.683** uit **Nederboelare** en **BLIKSEM-JOHN** uit **Apeldoorn**, die allen een bizondere vermelding verdienen

Maar daar komt Sjarel ons heel vriendelijk vragen of het « de heren zou believen » de tuin te verlaten. Piet gaat voor en daarna volgt jullie

SNUFFELTJE

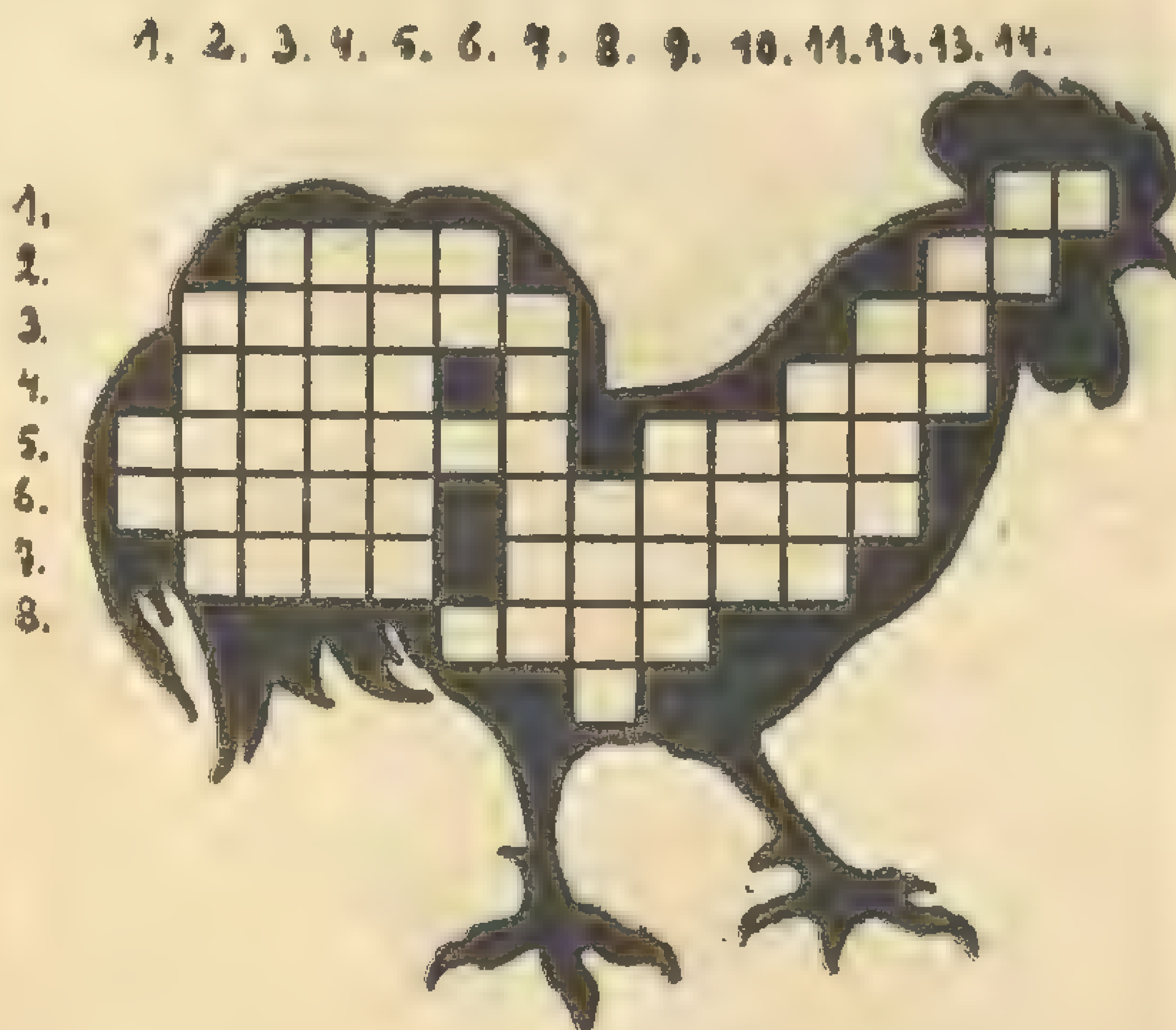
Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Lengtemaat. — 2 : Bel. - Muzieknoot — 3 : Soort wistspel met speelkaarten. - Torenkauw. — 4 : Vorm van laven. - Biervat. — 5 : Zeeman. - Soort slede. — 6 : In elkaar, samen. - Oude naam voor Groot-Brittanië. — 7 : Soort Javaanse dolk. - Stukje hout of ivoor van een klavier, waarop men met de vingers drukt. — 8 : Koddig dier.

VERTIKAAL

1 : Muzieknoot. — 2 : Onbevlekt. — 3 : Opening van een vuurberg. — 4 : Kleding van een lakei. — 5 : Verzameling lierdichten. — 6 : Afk. van Kilogram. — 7 : Mindere kwaliteit van goederen (oorlogsprodukt). — 8 : Vergrootglas. — 9 : Bijbels figuur, broeder van Kaïn. — 10 : Tochtje te paard, per fiets, enz. — 11 : Bloeiwijze. — 12 : Dapper, onversaagd. — 13 : Echtgenoot. — 14 : Produkt van de kip.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Ven. — 2 : Oleografie. — 3 : Koloradokever. — 4 : Treden. — 5 : Snert. — 6 : Snee. — 7 : Nis. — 8 : Naam. — 9 : Sik.

Vertikaal. — 1 : Ok. — 2 : Vlo. — 3 : Eelt. — 4 : Noors. — 5 : Grens. — 6 : Raden. — 7 : Aderen. — 8 : Fontein. — 9 : Ik, Sa. — 10 : Ee, As. — 11 : Mi.

Clubnieuws

Nooit een kathedraal of een belfort gebouwd ? Nee, natuurlijk niet. Ik ook niet. En ik zou er niet graag aan beginnen.. Een tent opzetten is al niet zo gemakkelijk. Maar toch hebben die kathedralenbouwers uit de oude tijd ons iets te leren, namelijk, dat je alleen met geduld en volhouden grootse dingen kan tot stand brengen. Duurt het honderd jaar voor een doel bereikt kan worden, wel dan duurt het honderd jaar, als het maar de moeite waard is. Zo dachten de mensen uit die tijd erover, als ze de eerste steen van hun nieuwe kathedraal legden.

Het is misschien 'n beetje gewaagd, deze grootse gebouwen in verband te brengen met het stichten van een plaatselijke club, maar toch moet eenzelfde principe ons leiden : het kan niet allemaal in één dag gebeuren.

Mijn eerste lid had ik gauw gevonden, namelijk mijn beste vriend Jos. Toen ik hem over mijn plan sprak, was hij dadelijk bereid, mee aan de wagen te duwen. Toch had ik eerst de indruk, dat hij er niet veel voor voelde, dat hij meer uit vriendschap op mijn voorstel inging dan uit eigen overtuiging. Daarom heb ik hem duidelijk gezegd, waar het op aan kwam.

— Jos, zei ik, je moet niet ja zeggen omdat ik je vriend ben en je niet durft weigeren. Als alleen vriendschap je drijfveer is, zal je het niet lang volhouden. Denk er liever nog een dagje over na en geef me eerst dan een beslissend antwoord.

De volgende dag is hij er zelf het eerst over begonnen.

— Toon, zei hij, het is beslist, ik doe mee. Ja, gisteren liet je voorstel me tamelijk koud, maar daarna werd ik er steeds meer en meer door aangetrokken. Ik heb zelfs al een naam voor onze club bedacht en weet je, wat we zouden moeten doen ? We zouden een eigen vergaderzaaltje moeten timmeren met oude planken en allerhande tweedehandsmateriaal...

— Uitstekend idee gaf ik toe, maar vind je niet, dat we eerst nog enkele leden moeten vinden ? Te veel leden is niet goed, maar twee is toch te weinig. Laten we daarmee beginnen, Jos.

Daar was hij het dadelijk mee eens en vijf minuten later hadden we samen een lijstje opgesteld van alle jongens, die in aanmerking konden komen voor onze club.

Maar ik was al blij, dat ik een eerste lid had gevonden, dat zo maar geen meeloper zou zijn.

TOON.

OPROEPEN

Rakker Walter Hoeghenae, Eeckhoutpoort 36, Brugge, heeft samen met zijn vriend Lucien Duijsburgh een detective-club gesticht voor rakkers van 12 tot 14 jaar. Alle rakkers van Brugge en omgeving zijn hartelijk welkom.

Rakker Gonzales Tesselij, Kasterstraat 26, Wetteren, richt een oproep tot alle rakkers uit de buurt. Er is nog veel plaats in zijn detective- en manœuverclub.

BRIEVENBUS

Matthijs Edelhart, Oedelen. — Voor meer inlichtingen over de F. T. C.-krant moet je schrijven aan s-12634 Cap. Boumans A. 22 Co. Moyenne R. E. M. E. B. P. S. 8, A. B. O. (Je brief hoeft niet gefrankeerd te zijn, als je vanuit België schrijft. Op de plaats van de postzegel zet je M. D.)

De terzijde gelatenen van Kalmthout. — Het is werkelijk niet netjes, dat de leider jullie links laat liggen, als hij daar geen grondige reden voor heeft. Ik ben echter overtuigd, dat die twist kan bijgelegd worden, als je eens openhartig met hem spreekt, zonder er doekjes om te winden, zoals echte, gezonde rakkers onder elkaar. Probeer hem eens alleen te spreken te krijgen en vraag hem dan, wat er eigenlijk scheelt. Als van beide kanten bereidwilligheid heerst — dat is wel het minste, wat je van Robbedoesrakkers verwachten kan — zal het gauw weer in orde zijn.

GEHEIME BOODSCHAP

14R=32X 4N74R9K X4RSH48X N541R9X5 7+346—X N3S4N+9X RH3J+—XN67 96M —54N+4N 960XR23J KN34614R K29PX4R 796H3J 92XN— 074R4R 9KX4R3S K9NJ4+ 42845R 3JP4N1— 254N74 M9XN7+ —R76H 3JZ414N 634N4NH3JS60 74XR6N —5Z3JNP R—F4SX —RZ45619N H4M792H3J 4XNPR96 H6K 4R423S.

de BAARD en de KALE

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

LARSEN IS ER IN GESLAAGD ERIK UIT ZIJN STALEN GEVANGENIS IN HET BRANDENDE HUIS TE REDDEN.

Wat frisse lucht...

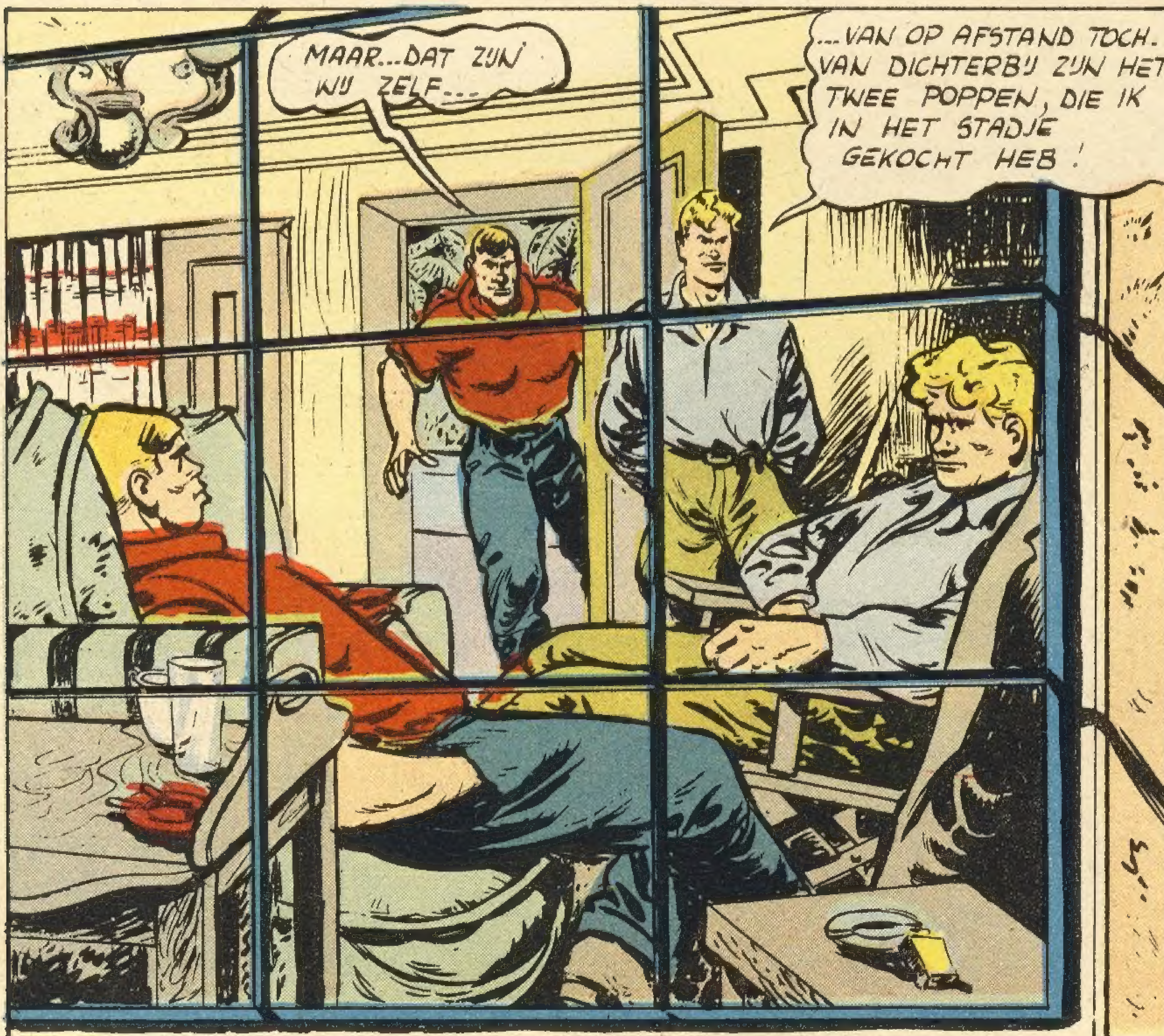

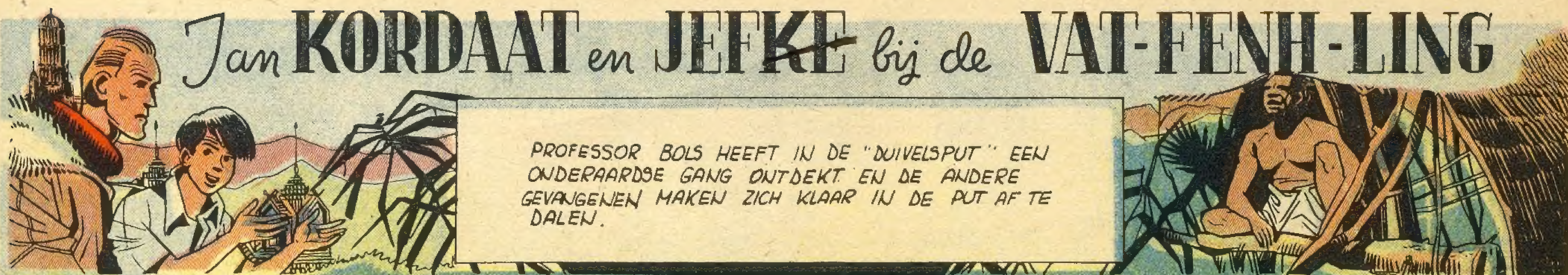

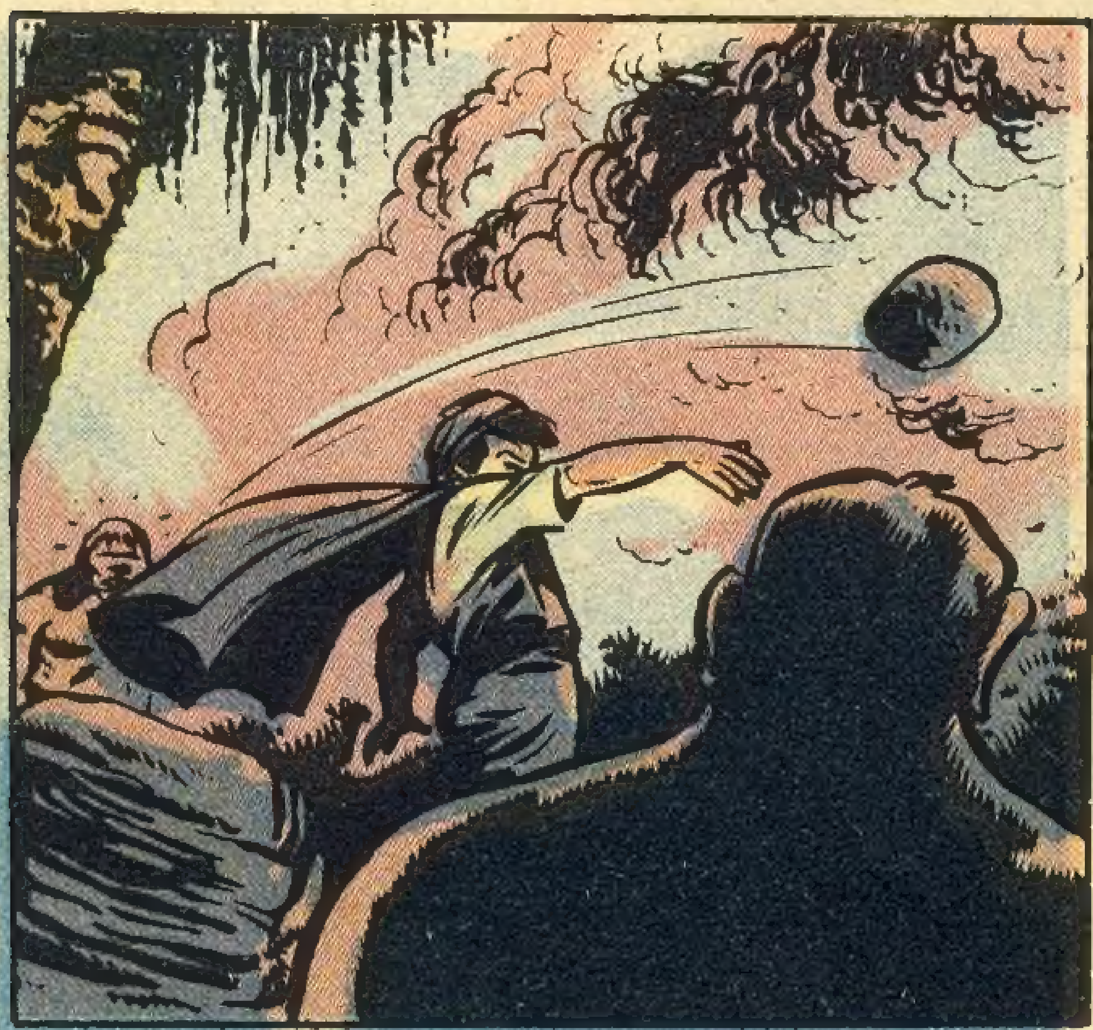

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
PROFESSOR BOLS HEEFT IN DE "DUIVELSPUT" EEN ONDERAARDSE GANG ONTDEKT EN DE ANDERE GEVANGENEN MAKEN ZICH KLAAR IN DE PUT AF TE DALEN.

AOW!
HE! WAT GEBEURT ER?

DROMMELS! HET BEGINT HIER GEVAARLIJK TE WORDEN!!

INTUSSEN HEEFT KORDAAT DE BOEIEN VAN DE "VAT-FENH-LING" DOORGEZAAGD. DEZEN ZIJN NU ALLEN BEREID HEM TE VOLGEN WAAR HIJ GAAT... ZE WETEN, DAT ZE MET EEN VRIEND TE DOEN HEB-BEN, DIE HUN WIL VERLOSSEN...
BIGHA! BIGHA!
ZO, JONGEN... JIJ BENT DE LAATSTE. NU MOETEN WE AAN 'T WERK!

PROFESSOR? WIL JE HEN VRAGEN NAAR BENE-DEN TE KOMEN?
GADO, ARYAK! ARYAK SAPRISTI! IK KRIJG HET HIER KOUD IN DIE TOCHT...
XXIX

KORDAAT IS DE LAATSTE DIE IN DE DUIVELSPUT AFDAALT...

EN DAN, GEVOLGD DOOR PROFESSOR BOLS EN DE BOSMENSEN, VERDWIJNT HIJ IN DE GEHEIMZINNIGE GANG...

SCHIET EEN BEETJE OP, KORDAAT. IK ZOU GRAAG EEN FOTO NEMEN...

WACHT! HEB JE OOK WAT GEHOORD, PROFESSOR?

LUCKY LUKE

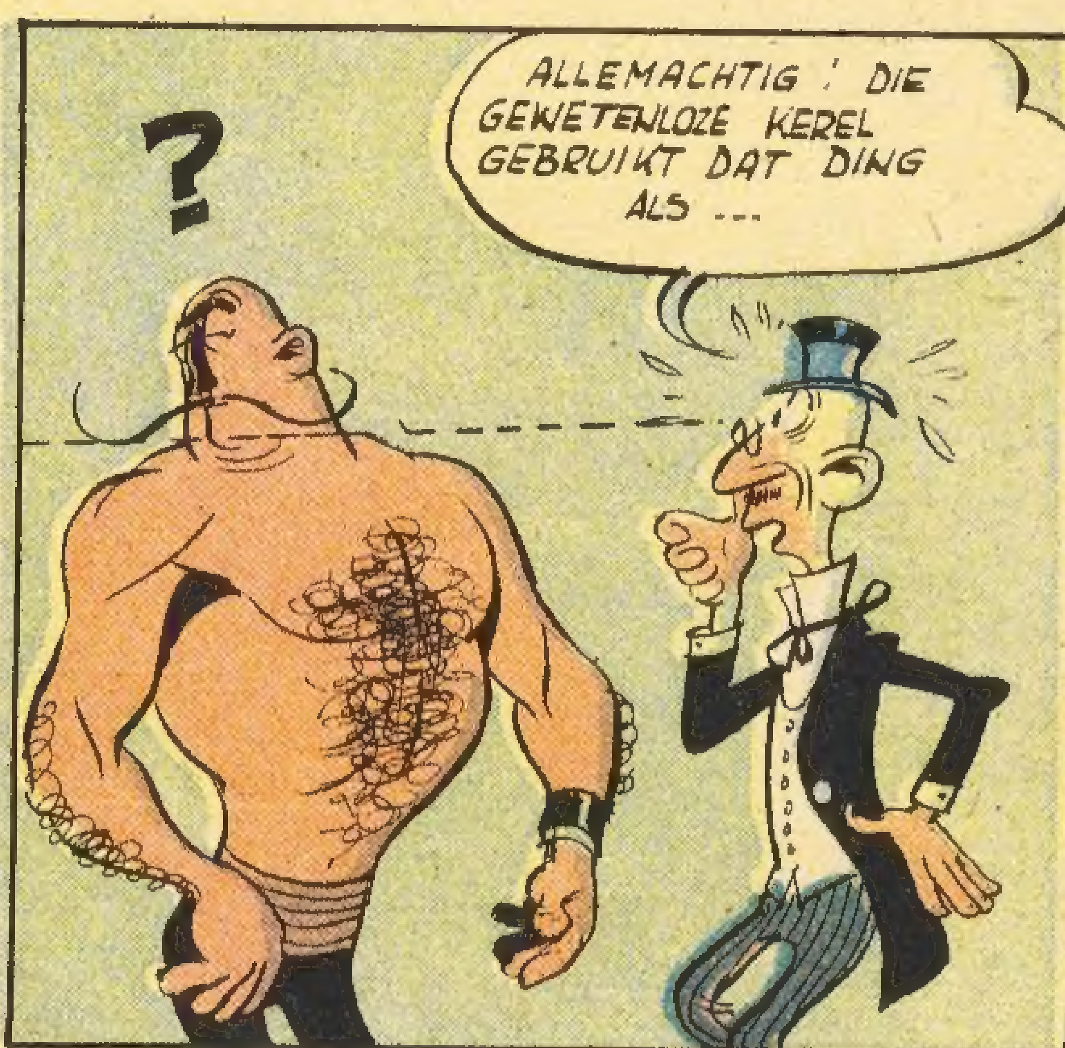
ER HEERST EEN ONGEWONE DRUKTE IN HET STILLE STADJE...

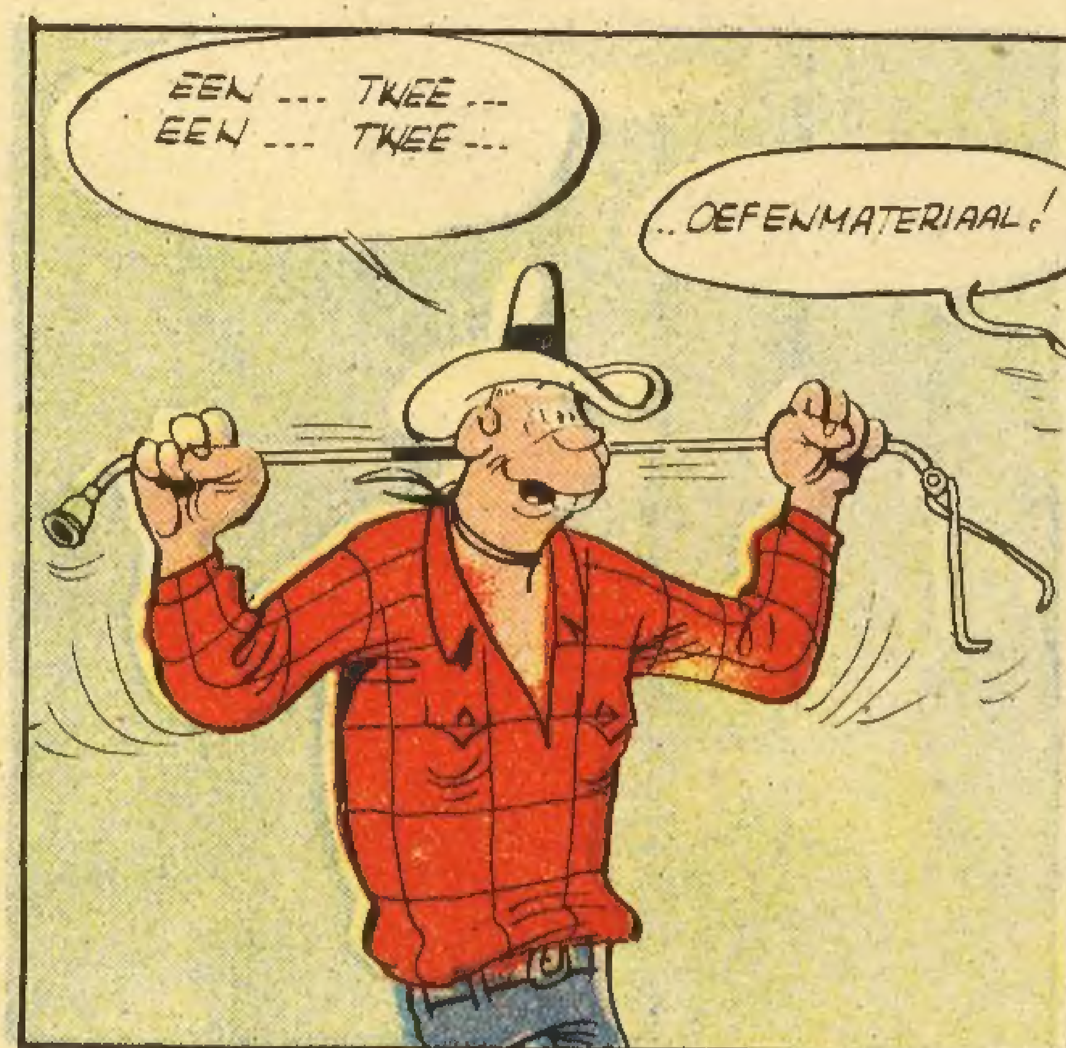

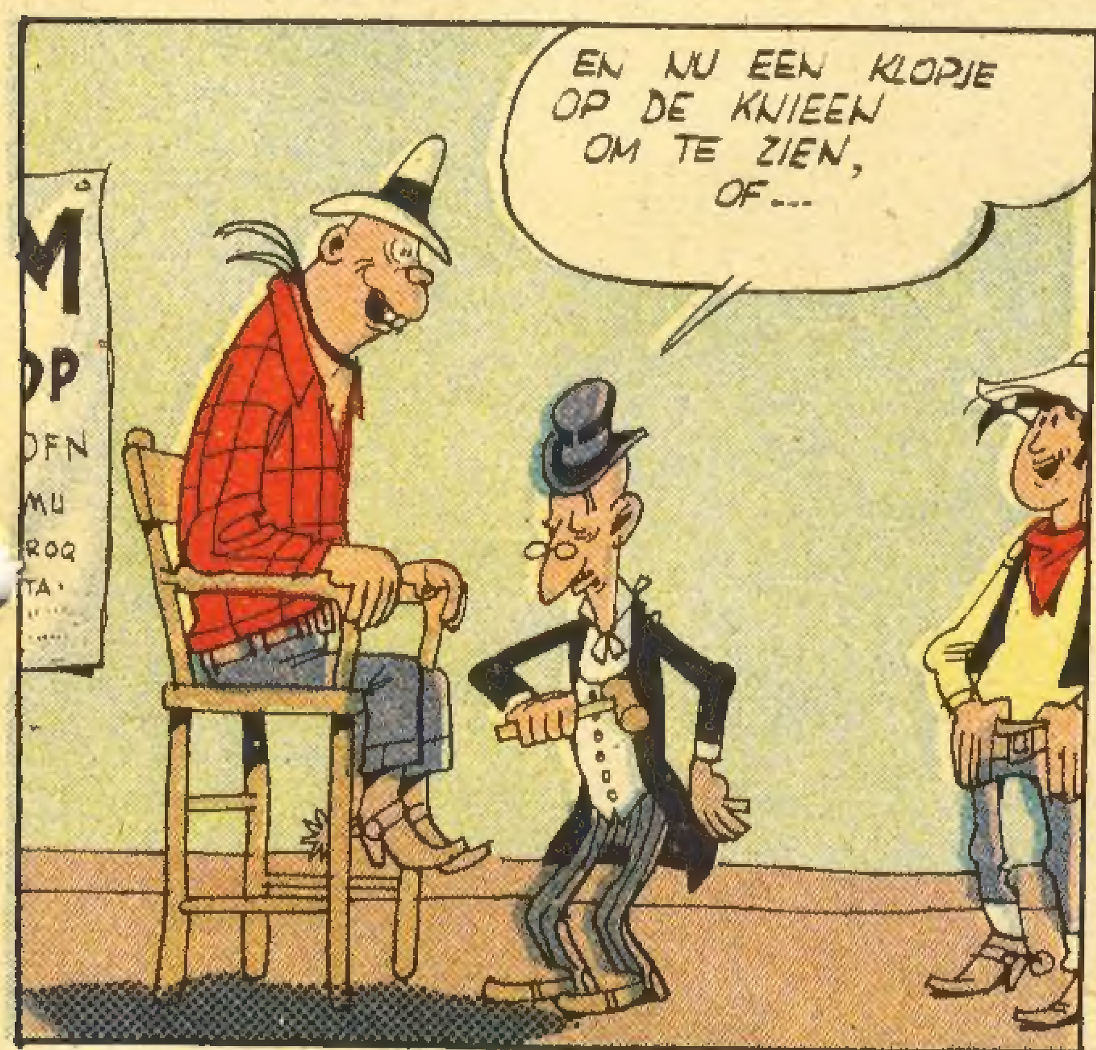

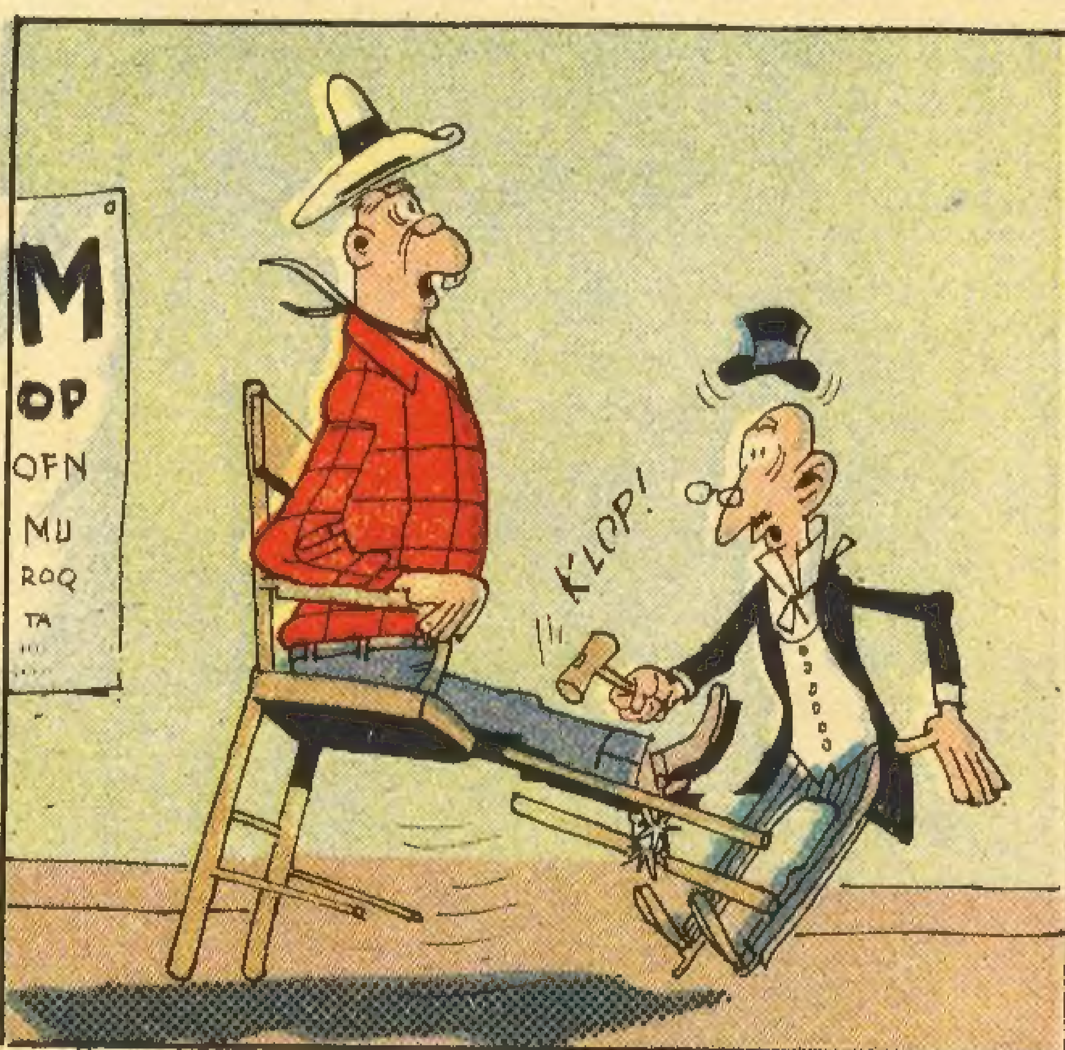

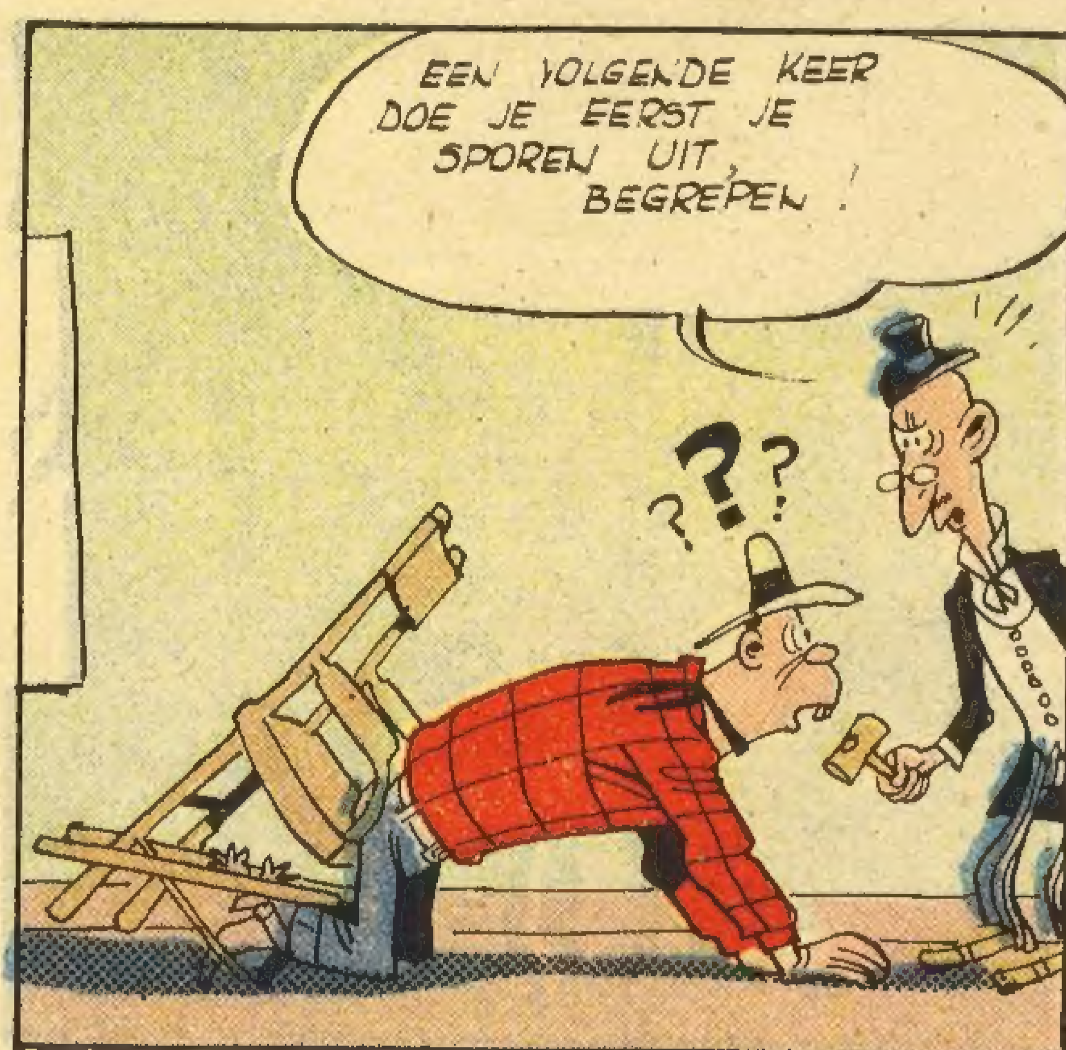

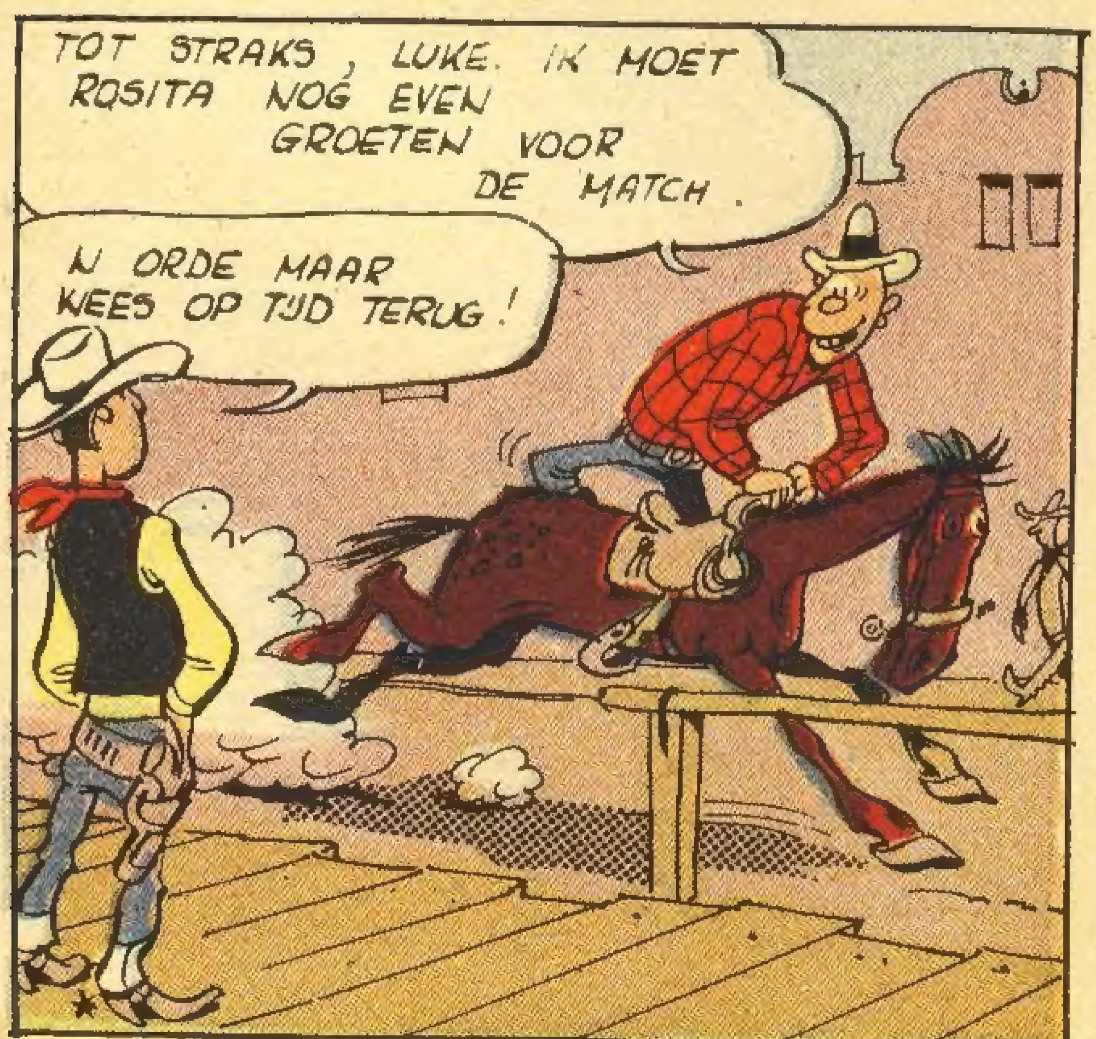

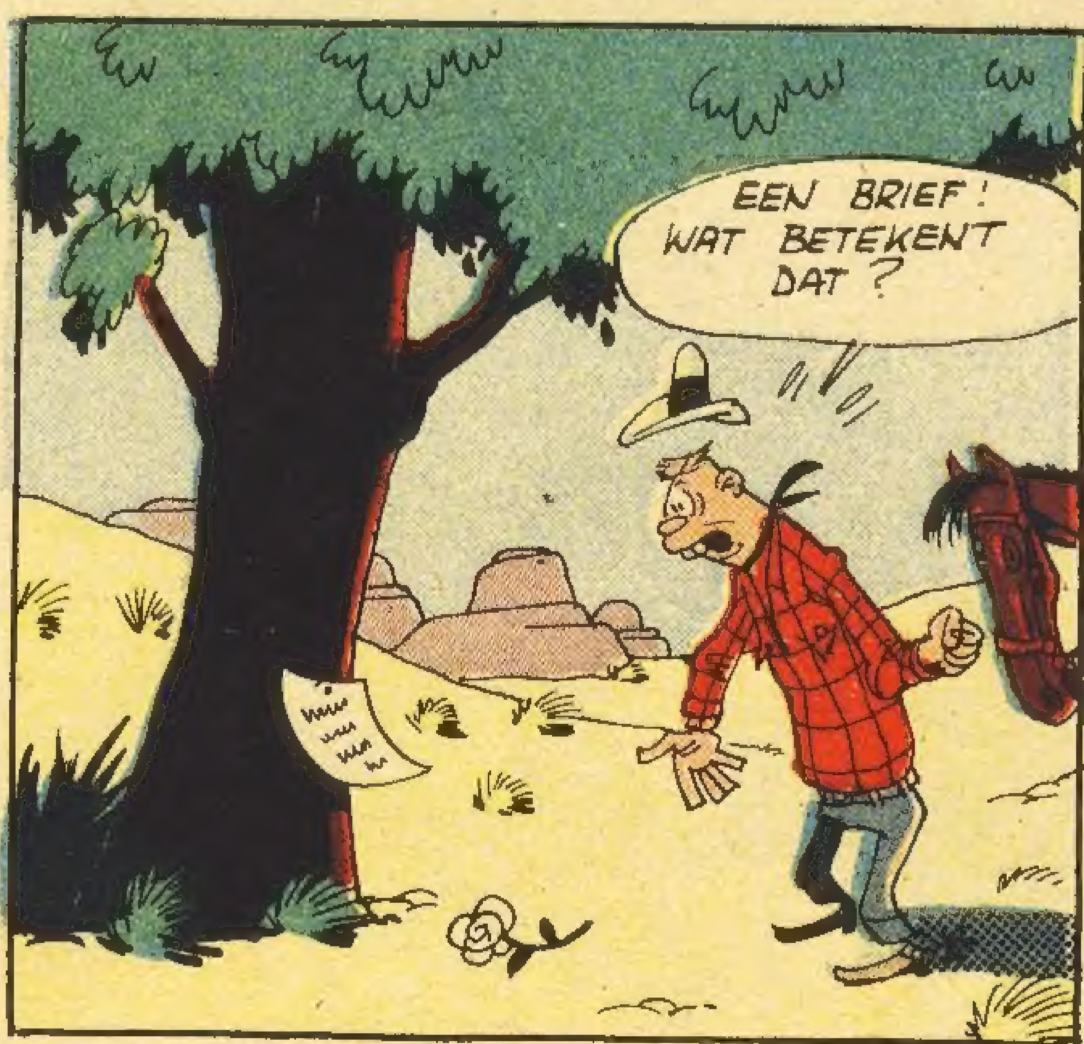

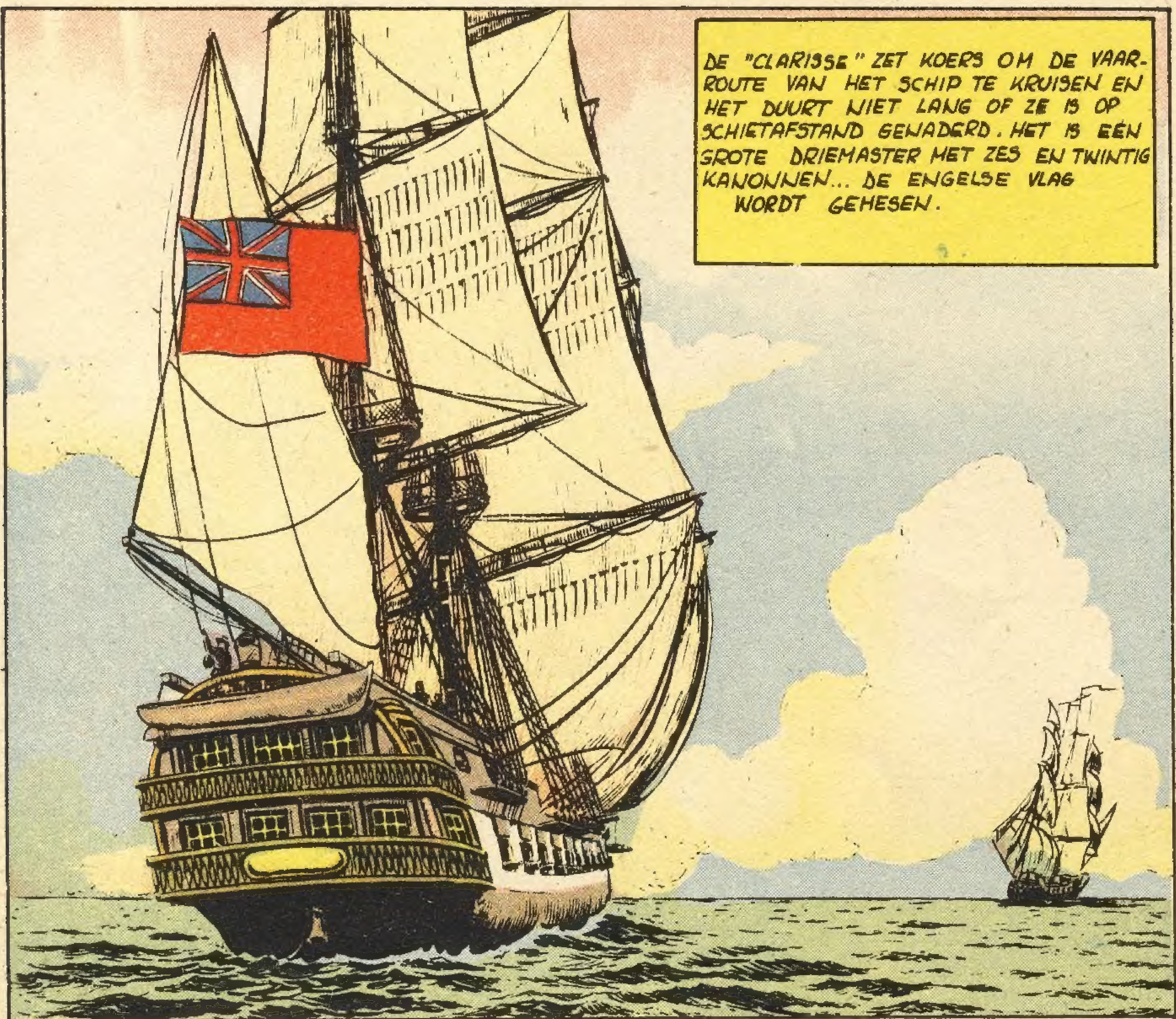

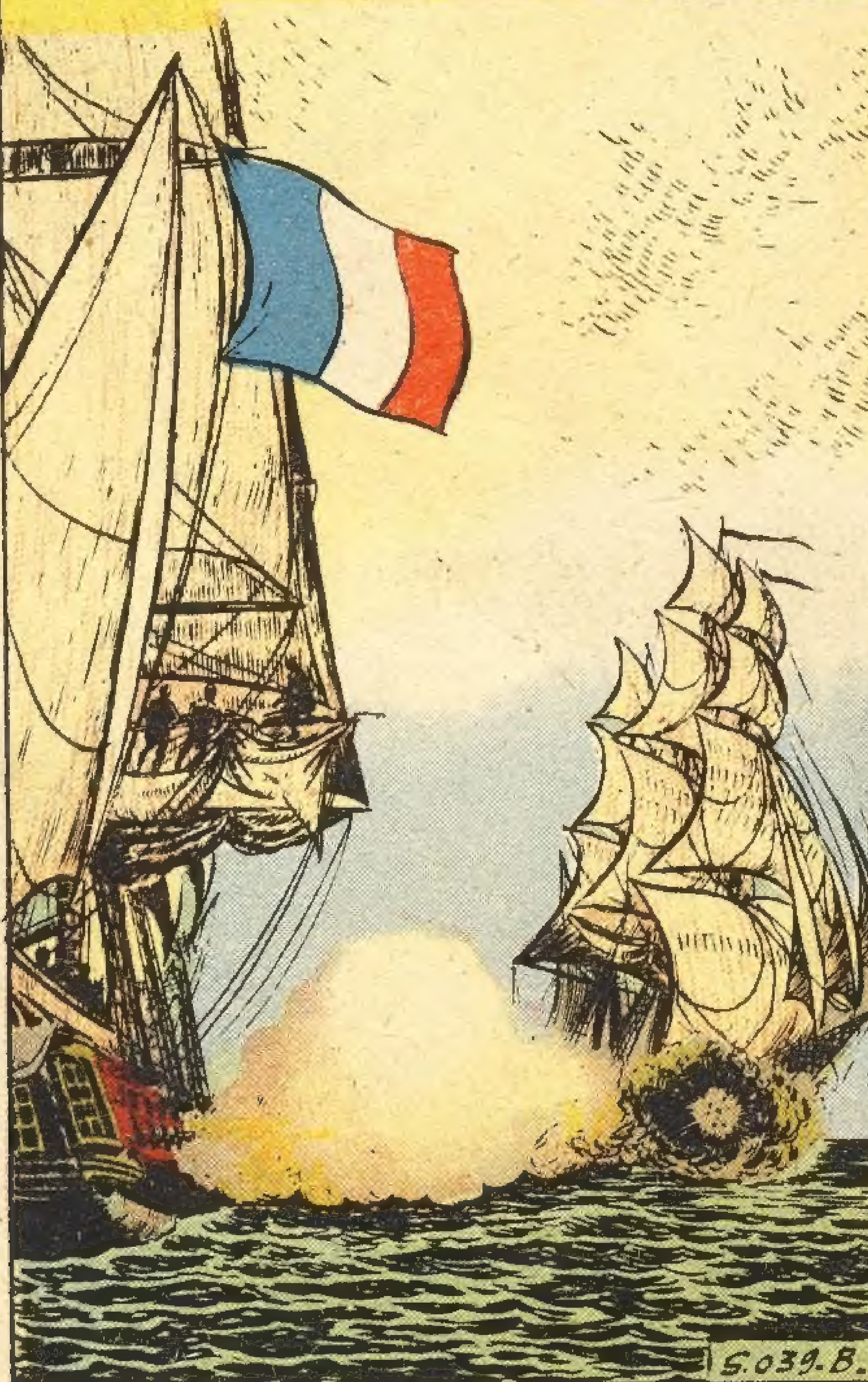

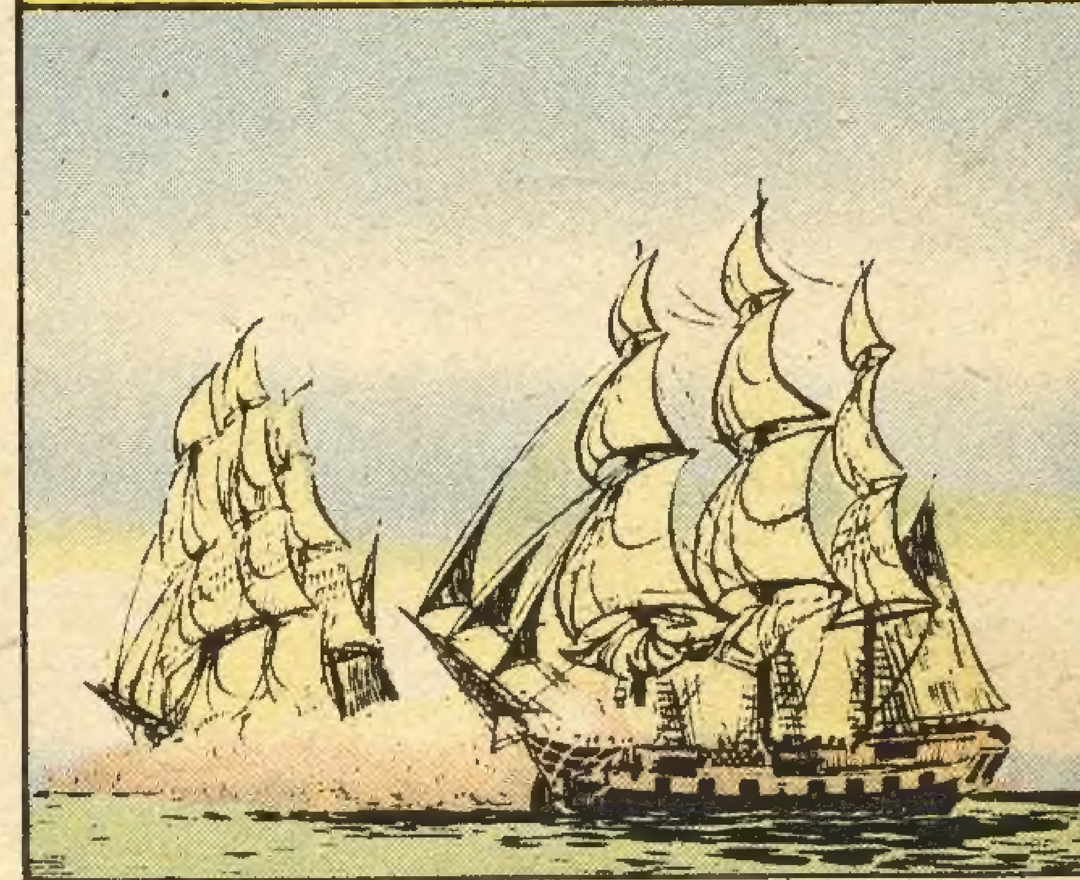

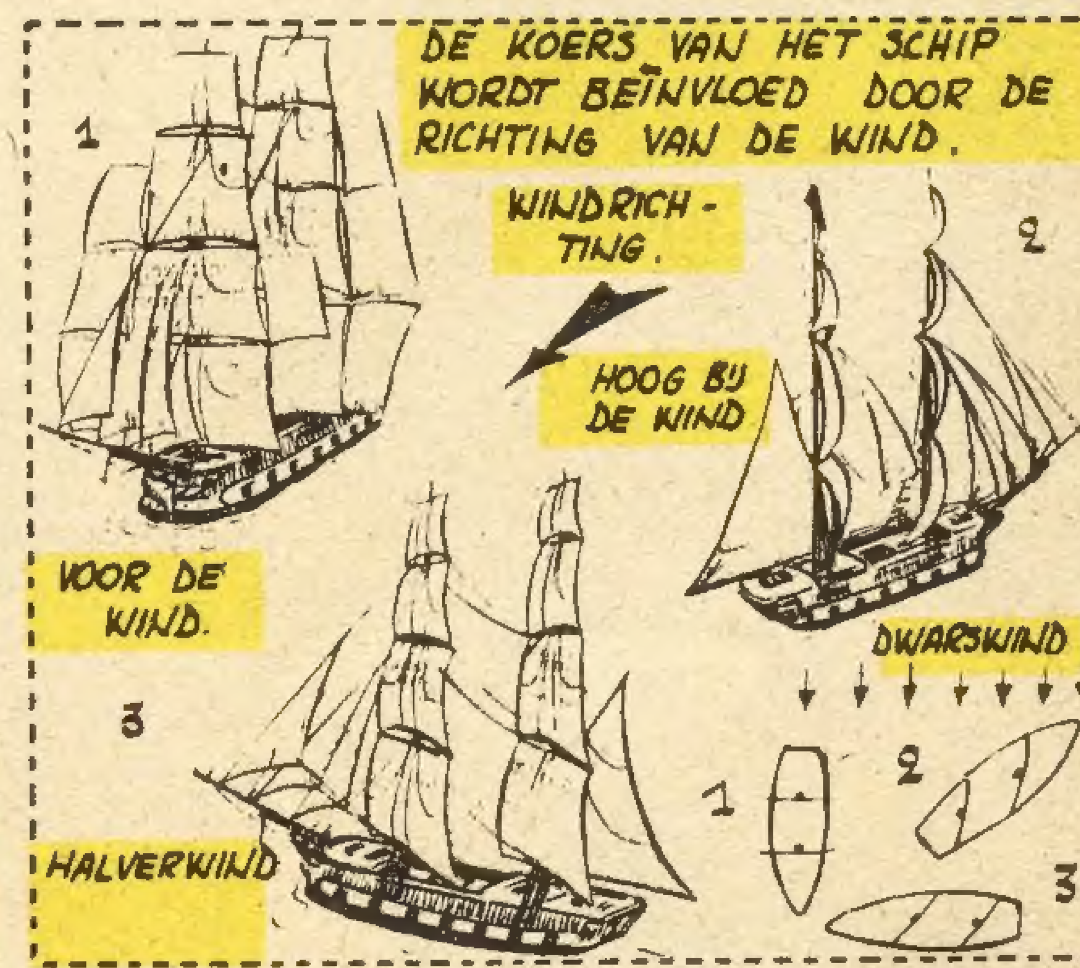

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.